

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

15e jaargang nr. C 105

10 oktober 1972

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

- Schriftelijke vraag nr. 3/71 van de heer Wohlfart aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Schending van het beginsel van gelijke fiscale behandeling van migrerende werknemers die onderdanen van een Lid-Staat der Gemeenschap zijn en in een andere Lid-Staat werken (aanvullend antwoord) 1
- Schriftelijke vraag nr. 89/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Moeilijkheden ontstaan voor Joegoslavische havens ten gevolge van het inwerking-treden van de Overeenkomst E.E.G. — Israël (aanvullend antwoord) 2
- Schriftelijke vraag nr. 364/71 van de heer Kriedemann aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Franse invoerdocumenten voor visserijproducten (aanvullend antwoord) 3
- Schriftelijke vraag nr. 407/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Nieuwe richtlijnen in de Bondsrepubliek inzake de handel met de D.D.R. (aanvullend antwoord) 4
- Schriftelijke vraag nr. 549/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Subsidie aan consumptiemelkbedrijven in Nederland 5
- Schriftelijke vraag nr. 90/72 van de heer Wolfram aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Toepassing van de nationale maatregelen inzake het arbeidsmarktbeleid op werknemers uit andere landen van de Gemeenschap 5
- Schriftelijke vraag nr. 107/72 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Prijsverschillen voor Citroën-onderdelen in de Gemeenschap 6
- Schriftelijke vraag nr. 119/72 van de heer Berkhouwer aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Manipulaties met ingevoerd rundvlees uit Ethiopië en Afrika en varkensvlees uit China 7
- Schriftelijke vraag nr. 140/72 van de heren Oele en Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Handelsverdrag tussen Japan en de Benelux 8
- Schriftelijke vraag nr. 150/72 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Fraude bij de import van vlees, afkomstig uit Oost-Afrika en Azië 8

Schriftelijke vraag nr. 151/72 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Amerikaans invoerverbod op ham in blik uit Nederland	9
Schriftelijke vraag nr. 157/72 van de heer Oele aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Overtreding van het rijtijdenbesluit van het goederen-wegvervoer	10
Schriftelijke vraag nr. 161/72 van de heren Oele en Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Ontwikkeling van de industrieproductie in de ontwikkelingslanden, in het bijzonder wat betreft de textielproductie	11
Schriftelijke vraag nr. 163/72 van de heer Dewulf aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Kunstmeststoffenmarkt	12
Schriftelijke vraag nr. 167/72 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Afspraak tussen Engeland en de Europese Gemeenschappen inzake het nemen van besluiten bij unanimitéit	13
Schriftelijke vraag nr. 200/72 van de heer Cousté aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Bescherming van de verbruikers in de Gemeenschap	14
Schriftelijke vraag nr. 232/72 van de heer de Koning aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Communautaire tariefcontingenten voor sherrywijn, Malagawijn en Jumilla-, Priorato-, Rioja- en Valdepenaswijnen	14
Raad	
Resolutie van de Raad van 30 mei 1972 betreffende de aanpassing van het betalingsverkeer uit hoofde van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, voor de berekeningsperioden vóór 1 januari 1971	16
Commissie	
Verklaring van de Commissie van 17 juli 1972	18
Bijlage I — Ontwerp-verordening (EEG) van de Commissie van tot geldigverklaring der certificaten met voorfixatie van de restitutie, heffing of communautaire steun, welke vóór 1 februari 1973 in de nieuwe Lid-Statens zijn afgegeven	19
Bijlage II — Ontwerp-verordening (EEG) van de Commissie van betreffende de ingevolge de toetreding te nemen overgangsmaatregelen met betrekking tot de uitvoeringsbepalingen van de regelingen inzake de invoerheffingen, de uitvoerrestituties en de uitvoer- en voorfixatiecertificaten	20
Hof van Justitie	
Zaak 42/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Finanzgericht München van 14 juni 1972 in het geding Firma A. Lütticke GmbH tegen Hauptzollamt Passau	22
Zaak 43/72: Beroep, op 10 juli 1972 ingesteld door de Firma Merkur-Außenhandels GmbH tegen de Europese Economische Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen	22
Zaak 44/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Arbeitsgericht Rheine van 15 mei 1972 in het geding van P. Marsman tegen de Firma M. Roskamp	23
Zaak 45/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij vonnis van 7 juli 1972 van de Arbeidsrechtbank van het rechtsgebied Hasselt in het geding Giuseppe Merola tegen Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers	23

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3/71 ⁽¹⁾

van de heer Wohlfart

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 maart 1971)

Betreft: Schending van het beginsel van gelijke fiscale behandeling van migrerende werknemers die onderdanen van een Lid-Staat der Gemeenschap zijn en in een andere Lid-Staat werken

Het belastingkantoor Trier beschouwt Luxemburgse onderdanen die in Luxemburg wonen en in het ressort van het belastingkantoor Trier een permanente bezigheid waarvoor loonbelasting is verschuldigd uitoefenen, als beperkt belastingplichtig en onthoudt hen de faciliteiten (jaarlijkse loonbelastingcompensatie, aftrekbaarheid van bepaalde uitgaven) waar Duitse werknemers recht op hebben, onder het motief dat deze Luxemburgse werknemers geen Duitse loonbelastingkaart kunnen krijgen omdat zij niet in Duitsland maar in Luxemburg zijn gevestigd.

Daarentegen verlenen de Luxemburgse belastingkantoren aan Duitse onderdanen die als migrerende werknemers in Luxemburg werken, hoewel zij geen Luxemburgse loonbelastingkaart hebben, dezelfde

⁽¹⁾ Reeds op 6 mei 1971 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 48 van 17. 5. 1971, blz. 2).

faciliteiten als waarop Luxemburgse werknemers recht hebben.

Aan artikel 10 van het Duits-Luxemburgs akkoord ter vermindering van dubbele belastingheffing ⁽²⁾ kan slechts voor het land waar de betrokken werknemer werkt het recht worden ontleend deze inkomsten te belasten.

Deze handelwijze van het belastingkantoor te Trier houdt een beperking in van het vrije verkeer in de zin van artikel 49, sub c), van het E.E.G.-Verdrag.

Kan de Commissie mededelen:

1. Of zij deze handelwijze van het belastingkantoor Trier in overeenstemming acht met de doelstellingen en bepalingen van de Verdragen?
2. Zo nee, of zij dan bereid is bij de Bondsrepubliek Duitsland de nodige stappen te doen opdat deze handelwijze, die blijkbaar ook bij andere belastingkantoren gebruikelijk is, in het vervolg achterwege blijft?

⁽²⁾ Bundesgesetzblatt 1959, Deel II, blz. 1270—1275.

Aanvullend antwoord

(13 september 1972)

De Commissie heeft de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en die van het Groothertogdom Luxemburg om nadere inlichtingen verzocht betreffende het door het geachte Parlements lid bedoelde vraagstuk.

Hierbij is gebleken dat de Duitse verordening op de jaarlijkse loonbelastingcompensatie alleen van toepassing is op werknemers, die onbeperkt belastingplichtig zijn in de Bondsrepubliek, d.w.z. diegenen die in de Bondsrepubliek gevestigd zijn. Niet-ingeze-

tenen, waartoe de in Luxemburg woonachtige, doch in Duitsland werkende grensarbeiders behoren, zijn in Duitsland slechts beperkt belastingplichtig. Derhalve kan volgens de Duitse verordening de jaarlijkse loonbelastingcompensatie niet toegepast worden op grensarbeiders die in Luxemburg woonachtig zijn.

Omgekeerd past overigens ook Luxemburg de jaarlijkse loonbelastingcompensatie niet toe op in Duitsland woonachtige grensarbeiders die in Luxemburg werkzaam zijn, wanneer zij niet ten minste negen maanden in Luxemburg gewerkt hebben. Daar staat tegenover dat in Luxemburg gevestigde personen, ook wanneer zij kortere tijd gewerkt hebben, wel van deze faciliteiten kunnen genieten.

Ten aanzien van bijzondere kosten, buitengewone lasten, „splitting”, zij opgemerkt dat de Duitse wet grensarbeiders, die in andere landen woonachtig zijn, op dezelfde wijze als ingezetenen recht geeft op aftrek van verwervingskosten, kinderaftrek en vrijstelling voor bijzondere kosten.

Er gelden beperkingen voor bijzondere kosten, die niet op de werknemer zelf, doch op zijn echtgenote betrekking hebben.

Ook bepaalde buitengewone lasten worden bij niet-ingezetenen niet in aanmerking genomen. Ook kunnen niet-ingezetenen gehuwden niet verzoeken met hun echtgenote samen aangeslagen te worden. Het „splitting”-tarief kan derhalve in dit geval niet toegepast worden.

Ook in Luxemburg kunnen niet-ingezetenen werknemers bepaalde aftrekposten niet in rekening brengen

wanneer hun arbeid in loondienst in Luxemburg niet langer heeft geduurd dan negen maanden.

De door het geachte Parlementslid genoemde Duitse voorschriften zijn niet in strijd met het verbod van discriminatie in artikel 48, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag of in artikel 7, lid 2, van de Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers in de Gemeenschap ⁽¹⁾, zoals zij overigens ook niet in strijd zijn met het verbod van discriminatie in het Duits-Luxemburgs akkoord ter vermindering van dubbele belastingheffing. Volgens deze bepalingen is het verboden onderdanen van andere Lid-Statens slechter te behandelen dan de eigen onderdanen. Voor een Duits onderdaan, die in Luxemburg woonachtig en in de Bondsrepubliek Duitsland in loondienst werkzaam is, gelden dezelfde belastingvoorschriften als voor een Luxemburgs onderdaan onder overigens gelijke omstandigheden. Dat het in concreto tot uiteenlopende belastingheffing komt, zoals in de Bondsrepubliek Duitsland voor ingezetenen en niet-ingezetenen, houdt verband met het verschil in fiscale positie bij „onbeperkte” en „beperkte” belastingplicht; dit vindt men in analoge vorm ook in andere Lid-Statens en elders.

De Commissie ontkent niet dat in bepaalde gevallen voor werknemers, die in andere Lid-Statens werken en aldaar inkomstenbelasting moeten betalen, moeilijke situaties kunnen ontstaan. Daarom streeft de Commissie naar een bevredigende regeling voor deze gevallen. Met het voorbereidende werk daartoe is een begin gemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 89/71 ⁽¹⁾

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1971)

Betreft: Moeilijkheden ontstaan voor Joegoslavische havens ten gevolge van het inwerkingtreden van de Overeenkomst E.E.G.—Israël

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de vraagstukken waarvoor de Joegoslavische havens Koper en Rijeka zich gesteld zien vanwege de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst E.E.G.—Israël inzake de definitie van het begrip „produkten van oorsprong” in die Overeenkomst?
2. Is zij niet van mening dat een oplossing analoog aan de bepalingen welke in de Overeenkomst E.E.G.—Spanje zijn genomen inzake bepaalde Portugese havens die moeilijkheden zou kunnen verzachten?
3. Zou een dergelijke oplossing de belangen van Israël niet schaden?

⁽¹⁾ Reeds op 26 mei 1971 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 59 van 11. 6. 1971, blz. 8).

Aanvullend antwoord*(15 september 1972)*

1. De problemen welke zich voor de havens Koper en Rijeka als gevolg van de toepassing van de Overeenkomst E.E.G.-Israël voordoen, houden verband met de bepalingen van artikel 5 van het Protocol inzake het begrip „produkten van oorsprong” dat aan genoemde Overeenkomst is gehecht.

Deze bepalingen verbieden in beginsel niet de doorvoer of overlading van goederen in andere havens dan die van de Overeenkomstsluitende Partijen, mits echter die doorvoer of overlading wordt gedekt door één enkel vervoerdocument.

Het doel van deze bepalingen is zoveel mogelijk de kans van infiltratie van produkten welke niet van oorsprong zijn van het preferentiële handelsverkeer uit te sluiten.

De moeilijkheden welke zich voor sommige produkten van oorsprong uit Israël bij doorvoer in de haven van Koper voor de gebruikmaking van de in de Overeenkomst vervatte rechten hebben voorgedaan, houden verband met het feit dat bij overlading het enkele vervoer wordt onderbroken.

2. Het is juist dat de afwijkingen van de regel van het enkele vervoer in het kader van de Overeenkomst tussen de E.E.G. en Spanje om geografische redenen zijn aanvaard wat betreft de noodzaak van lossen of laden van goederen in de Portugese havens Lissabon en Porto.

3. Bij een onderzoek met medewerking van de douanedeskundigen van de Lid-Staten is gezocht naar oplossingen in deze zin, maar tot op heden heeft men geen oplossing kunnen vinden. Dergelijke afwijkingen zouden in ieder geval de belangen van Israël niet mogen schaden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 364/71 ⁽¹⁾

van de heer Kriedemann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(20 oktober 1971)**Betreft:* Franse invoerdocumenten voor visserijprodukten

1. Kan de Commissie bevestigen dat Franse importfirma's, die vis of visconserven en andere visserijprodukten in Frankrijk willen invoeren, een document nodig hebben, dat elk jaar moet worden vernieuwd en waarvoor de eerste maal 500.— FF en daarna 100.— FF aan de tot afgeven bevoegde instantie moet worden betaald?

2. Indien zulks inderdaad het geval is, acht de Commissie deze praktijk dan verenigbaar met de voorschriften inzake de gemeenschappelijke marktordening voor visserijprodukten?

3. Welke stappen denkt de Commissie eventueel te doen, of heeft zij reeds gedaan?

⁽¹⁾ Reeds op 28 december 1971 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 5 van 21. 1. 1972, blz. 10).

Aanvullend antwoord*(15 september 1972)*

Uit de door de Franse autoriteiten verstrekte gegevens blijkt inderdaad dat in Frankrijk aan hen die in hun beroep ingevoerde visserijprodukten bewerken, een andere behandeling te beurt valt als aan hen die in hun beroep goederen van Franse oorsprong in de

handel brengen, bereiden of verwerken. De Commissie is bezig deze kwestie te bestuderen. Zij zal niet nalaten eventueel gebruik te maken van de in het E.E.G.-Verdrag voorgeschreven procedures ten einde de juiste toepassing van het gemeenschapsrecht door de Lid-Staten te verzekeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 407/71 ⁽¹⁾

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 november 1971)

Betreft: Nieuwe richtlijnen in de Bondsrepubliek inzake de handel met de D.D.R.

Kan de Commissie in aansluiting op hetgeen zij mededeelde in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 123/70 betreffende de nieuwe richtlijnen in de Bondsrepubliek inzake de handel met de D.D.R. ⁽²⁾ mededelen, of zij, eventueel na informatie, kan aangeven in welke mate in de Bondsrepubliek gebruik is gemaakt van paragraaf 7a van de „Erste Verordnung zur Durchführung der Interzonenhandelsverordnung” volgens welke de machtiging tot aankoop kan worden geweigerd wanneer de aankoop aan een D.D.R. met betrekking tot de prijsvaststelling aanzienlijke schade toebrengt aan een produktietak of een deel van een produktietak in het Bondsgebied inclusief Berlijn, waar soortgelijke of voor hetzelfde doel bruikbare goederen worden vervaardigd of een aanzienlijke schade toebrengen aan de levensmiddelenmarkt?

⁽¹⁾ Reeds op 23 december 1971 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 5 van 21. 1. 1972, blz. 15).

⁽²⁾ PB nr. C 122 van 7. 10. 1970, blz. 1.

Aanvullend antwoord

(15 september 1972)

De „1. Verordnung zur Durchführung der Interzonenhandelsverordnung in der Fassung vom 16. Dezember 1970” (Eerste verordening tot toepassing van de verordening betreffende de interzonale handel in de versie van 16 december 1970) werd gepubliceerd als bijlage bij Bundesanzeiger nr. 239 van 23 december 1970. Artikel 7a van de door het geachte Parlementslid genoemde verordening (zie antwoord op schriftelijke vraag nr. 123/70) is thans paragraaf 8 geworden, getiteld „Prijscntrole” („Preisprüfung”), zonder wijziging van tekst.

Krachtens de bepalingen van dit artikel 7a is in de Bundesanzeiger nr. 184 van 13 oktober 1970 de „Bekanntmachung der Verwaltungsanweisung über Preisprüfungen bei Bezügen im innerdeutschen Handel (Preisprüfungsverfahren)” van 28 september 1970 uitgevaardigd en openbaar gemaakt. Het betreft de publikatie van de oude „richtlijnen betreffende prijscontrole bij aankopen in de binnenlandse handel in Duitsland (Procedure betreffende prijscontrole)”

welke ten tijde van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 123/70 van het geachte Parlementslid slechts interne administratieve aanwijzingen vormden.

Krachtens het genoemde besluit inzake de prijscontrole wordt in bijzondere gevallen onderzocht of de aankoopvergunning moet worden geweigerd om redenen welke verband houden met het prijspeil.

Volgens de gegevens van de Commissie zijn enkele procedures inzake prijscontrole („Preisprüfungsverfahren”) krachtens deze richtlijnen aan de gang, maar nog niet beëindigd. Aan de andere kant is de Commissie niet bekend dat in verband met het peil van de prijzen op grond van aankoopvergunningen („Bezugsgenehmigungen”) aanzienlijke schade zou zijn berokkend aan een bedrijfstak of een gedeelte van een bedrijfstak van de Bondsrepubliek Duitsland, met inbegrip van de stad Berlijn, of aan de markt voor voedingsmiddelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 549/71

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1972)

Betreft: Subsidie aan consumptiemelkbedrijven in Nederland

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het besluit van het bestuur van het Nederlandse Produktschap voor Zuivel van 29 december 1971 om aan de consumptiemelkbedrijven in Nederland een uitkering te verschaffen uit de reserves van het Produktschap, hetgeen neerkomt op een uitkering van Fl. 0,71 per 100 kg melk gedurende het tijdvak van 5 december 1971 tot en met 25 maart 1972?

2. Is het de Commissie bekend dat de Nederlandse minister van Landbouw uitdrukkelijk heeft verzocht om deze regeling in het bestuur van bedoeld Produktschap aan de orde te stellen ⁽¹⁾?

3. Acht de Commissie een dergelijke subsidieverlening respectievelijk ondernemingsafpraak in overeenstemming met het E.E.G.-Verdrag en de daarop gebaseerde regelingen?

⁽¹⁾ Zie het verslag in het Nederlandse tijdschrift „Officieel Orgaan” van 5 januari 1972, blz. 13.

Antwoord

(21 september 1972)

De Commissie heeft van deze subsidie kennis genomen door de schriftelijke vraag van het geachte Parlementslid; zij is van mening dat deze subsidie onverenigbaar is met de bepalingen van artikel 24, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten ⁽¹⁾. Bovendien heeft de Commissie moeten constateren dat deze subsidie is ingesteld in strijd met artikel 93, lid 3, 1e zin van het E.E.G.-Verdrag volgens hetwelk de Commissie tijdig van elk voornemen tot invoering van steunmaatregelen op de hoogte moet worden gebracht om haar opmerkingen te kunnen maken.

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

De Commissie heeft in het onderhavige geval dan ook de door het Verdrag voorgeschreven procedure gevolgd om de eerbiediging van de bepalingen van het gemeenschapsrecht door de betrokken Lid-Staat af te dwingen. De Nederlandse Regering heeft in antwoord op het schrijven van de Commissie waarbij de overtredingsprocedure werd ingeleid, doen weten dat de steunmaatregelen in kwestie intussen zijn opgeheven. De Commissie heeft derhalve besloten deze procedure niet verder voort te zetten, doch de Nederlandse Regering medegedeeld, dat in geval van herhaling van dergelijke overtredingen de in artikel 169 van het Verdrag voorgeschreven procedure met nog kortere termijnen aanhangig zou worden gemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 90/72

van de heer Wolfram

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1972)

Betreft: Toepassing van de nationale maatregelen inzake het arbeidsmarktbeleid op werknemers uit andere landen van de Gemeenschap

1. Welke mogelijkheden ziet de Commissie om te bevorderen en te ondersteunen dat in de E.E.G.-landen de nationale maatregelen inzake het arbeidsmarktbeleid, zoals in de

Bondsrepubliek met de wet op de bevordering van de werkgelegenheid geschiedt, eveneens op werknemers uit andere landen van de Gemeenschap worden toegepast?

2. Welke maatregelen zou de Commissie willen treffen om te komen tot de bijzonder moeilijk te verwezenlijken gelijkstelling van jonge werknemers en op te leiden krachten uit andere landen van de Gemeenschap, met hun leeftijdgenoten in de diverse Lid-Staten?

Antwoord

(15 september 1972)

1. Krachtens de voorschriften van de Gemeenschap betreffende het vrije verkeer van werknemers gelden voor de werknemers van de Lid-Staten op het grondgebied van een Lid-Staat waar zij in loondienst werkzaam zijn, dezelfde bepalingen van het werkgelegenheidsbeleid als voor de onderdanen van het land zelf. Aangezien deze voorschriften dwingende kracht hebben, zijn de verantwoordelijke nationale instanties verplicht op de toepassing van deze gelijkheid van behandeling toe te zien.

De Commissie waakt van haar kant in het algemene bestek dat haar door het E.E.G.-Verdrag is toegemeten, voor de naleving van de uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen en van de bepalingen tot toepassing daarvan.

In landen echter waar de voorschriften op het gebied van de werkgelegenheid niet in een specifieke wet zijn overgenomen, zoals in de Bondsrepubliek Duitsland, is het mogelijk dat het wettelijke voordeel van de bewuste maatregelen slechts een twijfelachtige waarde heeft, indien de werknemers niet daarmee bekend zijn. De Commissie is van oordeel dat het nuttig zou zijn een voorlichtingsactie bij de werknemers te ondernemen; deze taak zou geheel liggen op de weg van de arbeidsbureaus, van de organisaties van werknemers en van de diensten welke belast zijn met bijstand en ontvangst van migrerende werknemers.

2. Wat betreft de gelijkstelling van jeugdige werknemers en op te leiden personen uit de Lid-Staten met inheemse werknemers, moge de Commissie het geachte Parlementslid mededelen, dat zij in het kader van het tweede programma van actie voor de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk beleid op het gebied van de beroepsopleiding dat zij thans overeenkomstig de algemene beleidslijnen van de Raad van 26 juli 1971 ⁽¹⁾ voorbereidt, voornemens is acties te organiseren ter verbetering van de talenkennis van migrerende werknemers, alsmede ter voorbereiding op de werkzaamheden welke zij in het ontvangende land zullen uitoefenen. Zij zal overigens in september 1972 een colloquium over deze kwesties organiseren. Hierbij dienen met name de mogelijkheden van toepassing van moderne methoden onder ogen te worden gezien.

Bovendien zal het hernieuwde Sociale Fonds bijstand kunnen verlenen bij de financiering van de acties op het gebied van de beroepsopleiding in de ruime zin, een en ander overeenkomstig de door de Raad vastgestelde criteria.

3. De Commissie is overigens van plan van haar recht van initiatief gebruik te maken om de op de genoemde gebieden vereiste acties tot uitvoering te brengen.

⁽¹⁾ PB nr. C 81 van 12. 8. 1971, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 107/72

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1972)

Betreft: Prijsverschillen voor Citroën-onderdelen in de Gemeenschap

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 393/70 betreffende prijsverschillen voor Citroën-onderdelen in de Gemeenschap ⁽¹⁾ deelt de Commissie mede dat haar onder-

⁽¹⁾ PB nr. C 20 van 3. 3. 1971, blz. 13.

zoek naar de vraag of, en in hoeverre, het door de Société Anonyme des Automobiles Citroën en haar dochtermaatschappijen binnen de gemeenschappelijke markt toegepaste verkoopsysteem verenigbaar is met het E.E.G.-Verdrag, vrijwel is afgesloten en dat zij nagaat of eventuele bezwaren ter kennis van de N.V. Citroën moeten worden gebracht.

Is hierbij van bepaalde bezwaren gebleken en zo ja, is dit onder de aandacht van de betrokken N.V. gebracht en wat is de reactie van de zijde van Citroën daarop geweest?

Antwoord

(15 september 1972)

Aan de „Société Anonyme des Automobiles Citroën” en aan vier dochterondernemingen die haar produkten dus op de gemeenschappelijke markt verkopen, zijn bezwaren ter kennis gebracht. De reacties van de betrokken ondernemingen zijn nog niet ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 119/72

van de heer Berkhouwer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1972)

Betreft: Manipulaties met ingevoerd rundvlees uit Ethiopië en Afrika en varkensvlees uit China

1. Wil de Commissie een onderzoek instellen naar de volgende feiten:

Volgens recente berichten wordt in verschillende zeehavens, gelegen in de Gemeenschap, rundvlees ingevoerd uit Ethiopië en andere Afrikaanse landen, evenals varkensvlees uit China, dat vervolgens in deze havens voor korte of lange tijd wordt opgeslagen ⁽¹⁾.

Na verloop van enige tijd is het vlees uit Afrika veranderd in Franse biefstuk en het Chinese vlees in Deens varkensvlees. Via Zwitserland en/of Oosten-

⁽¹⁾ Zie „The Observer” van 30. 4. 1972 „Chinese pork ends up as best Danish”.

rijk worden deze vleessoorten door exporteurs, gevestigd in een of meer landen van de Gemeenschap, uitgevoerd naar landen in Oost-Europa. Een en ander geschiedt met vervalsing van documenten in dier voege dat sommige transporten worden begeleid met documenten die valselijk afkomstig zijn van de Franse Service Vétérinaire.

2. Wil de Commissie, na ingesteld onderzoek, de resultaten daarvan publiceren en bij dit onderzoek ten nauwste betrekken de vraag in hoeverre door voormelde manipulaties gevaren worden in het leven geroepen voor de volksgezondheid, doordat bij de import en doorvoer van vermeld vlees niet afdoende gegarandeerd is dat dit vrij is van besmettelijke ziektekiemen.

Antwoord

(13 september 1972)

De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat de politie instanties op het ogenblik een onderzoek instellen naar de vervaardiging en het gebruik van valse gezondheidscertificaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 140/72

van de heren Oele en Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 mei 1972)

Betreft: Handelsverdrag tussen Japan en de Benelux

1. Moet uit de publikaties in de Nederlandse pers over de door de Nederlandse Regering aan de Japanse Regering gezonden nota met betrekking tot de aanzwellende stroom Japanse produkten op de Nederlandse markt worden afgeleid, dat naar een min of meer vrijwillige beperking van de Japanse import in Nederland wordt gestreefd met de ontsnappingsclausules van het handelsverdrag tussen Japan en de Benelux als stok achter de deur?
2. Hebben de Regeringen van de andere Lid-Stat en met name van de andere Benelux-landen overeenkomstige nota's gezonden?
3. Is over de inhoud van deze nota ('s) van tevoren overleg gepleegd met de Commissie? Hoe denkt de Commissie deze actie te coördineren met de actie die de Commissie onderneemt om tot een blijvende oplossing in de richting van een minder onevenwichtige handelsbalans met Japan te komen?
4. Zou de consequentie van eenzijdige Nederlandse maatregelen op dit punt niet zijn dat Nederland de betrokken geïmporteerde Japanse produkten uit het vrije verkeer binnen de Gemeenschap zou moeten nemen, waarvoor een machtiging van de Commissie is vereist?
5. Deelt de Commissie de opvatting dat de vrijwillige zelfbeperking op bilaterale basis in deze niet de meest geëigende methode is voor een duurzame regeling, maar dat deze zal moeten worden gevonden in het kader van een handelsovereenkomst tussen Japan en de Gemeenschap?

Antwoord

(15 september 1972)

1. Deze mogelijkheid is niet uitgesloten.
 2. Het is de Commissie niet bekend dat andere Lid-Stat en nota's hebben verzonden.
 3. De Commissie was door de Nederlandse instanties op de hoogte gesteld van de problemen welke zich in verband met de ontwikkeling van het handelsverkeer met Japan in Nederland voordoen.
 4. Toepassing van beschermende maatregelen zoals bedoeld in artikel 115 van het E.E.G.-Verdrag is onder de bedoelde omstandigheden mogelijk.
 5. De Commissie is het met de mening van de geachte Parlementsleden eens.
- De Commissie heeft tot nog toe geen actie ondernomen om de sedert 1971 steeds meer onevenwichtige handelsbalans van de Gemeenschap met Japan in een toestand van evenwicht terug te brengen; zij zal echter tot een actie gedwongen worden indien de situatie zich toespitst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 150/72

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 mei 1972)

Betreft: Fraude bij de import van vlees, afkomstig uit Oost-Afrika en Azië

1. Heeft de Commissie direct of indirect te maken met de onlangs aan het licht getreden fraude bij de import van vlees, afkomstig uit Oost-Afrika en Azië?
2. Kan de Commissie nadere bijzonderheden geven over de omvang en draagwijdte en organisatie van

deze frauduleuze handelingen? Is de Gemeenschap (E.O.G.F.L.) hierdoor benadeeld?

3. Is het waar dat het entrepot-verkeer een grote rol heeft gespeeld bij deze fraude? Is daarbij in het bijzonder de positie van de haven van Rotterdam in het geding?

4. Is het waar dat nationale veterinaire autoriteiten de koelhuizen onder entrepot-verkeer in vlees niet mogen controleren tenzij de volksgezondheid van het eigen land in gevaar is?

5. Is hier, gelet op het belang van de Gemeenschap, geen sprake van een leemte in de voorzieningen ten aanzien van het entrepot-verkeer?

Antwoord

(15 september 1972)

1 en 2. Neen.

De Gemeenschap (E.O.G.F.L.) heeft met deze zaak niets te maken.

3. Voor zover de Commissie bekend is, niet.

4 en 5. Ten einde in eventuele leemten te voorzien, tracht de Commissie te bereiken dat in een communautaire regeling voorschriften worden opgenomen waardoor de nationale veterinaire autoriteiten de nodige controles kunnen uitoefenen, met name ten aanzien van vers vlees uit derde landen, en wel terstond bij aankomst op het grondgebied van de Gemeenschap en onverschillig de douaneregeling waaraan de goederen onderworpen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 151/72

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 mei 1972)

Betreft: Amerikaans invoerverbod op ham in blik uit Nederland

1. Is de Commissie op de hoogte van het Amerikaanse invoerverbod op ham in blik uit Nederland, omdat hierin hexachloorbenzeen, afkomstig van uit Argentinië ingevoerd veevoeder, zou zijn aangetoond?

2. Treft het invoerverbod ook andere vleesverwerkende bedrijven in de Gemeenschap?

3. Is dit antischimmelpreparaat wat in ham voorkomt alleen in de Verenigde Staten verboden?

4. Acht de Commissie het van belang voor de Gemeenschap om invoerverboden van deze aard te voorkomen? Welke maatregelen denkt zij daarbij te treffen?

Antwoord

(15 september 1972)

1. De Commissie heeft kennis genomen van het Amerikaanse invoerverbod op ham in blik uit Nederland wegens de aanwezigheid van sporen hexachloorbenzeen.
2. De Commissie zijn geen andere invoerverboden ten aanzien van andere vleesverwerkende bedrijven in de Gemeenschap bekend.
3. De aanwezigheid van sporen hexachloorbenzeen in vleesprodukten is noch in de wetgeving van de Verenigde Staten noch in die van de Lid-Staten der Gemeenschap toegestaan.
4. De Commissie stelt zich op het standpunt dat het de taak van exporteurs van de Lid-Staten is om zich aan te passen aan de wetgeving van derde landen waarnaar zij uitvoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 157/72

van de heer Oele

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1972)

Betreft: Overtreding van het rijtijdenbesluit van het goederen-wegvervoer

niet de nadruk dient te hebben?

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de uitspraak van de voorzitter van de sectie wegvervoer van de Katholieke Bond van Vervoerspersoneel in Nederland, volgens welke het beloningssysteem van de ondernemers de overtreding van het rijtijdenbesluit en de onveiligheid in de hand werkt?

3. Is de Commissie bereid na te gaan in hoeverre in de beloningssystemen van de vervoersondernemingen, de km-prestatie als stimulerend element functioneert en het resultaat van dit onderzoek te publiceren?

2. Deelt de Commissie de opvatting, dat in het beloningssysteem het element van de kilometerprestatie

4. Worden er nog stappen ondernomen om het tijdstip van de invoering van de controle met de verzegelde tachometer te vervroegen?

Antwoord

(15 september 1972)

1 en 2. De Commissie heeft kennis genomen van de door het geachte Parlementslid bedoelde verklaring van de voorzitter van de afdeling „Wegvervoer” van de „Katholieke Bond van Vervoerspersoneel in Nederland”. De Commissie is van mening dat het stelsel van premies voor de afgelegde afstand de bestuurders kan verleiden tot niet-inachtneming van sommige bepalingen van Verordening (EEG) nr. 543/69 van de Raad van 25 maart 1969 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer⁽¹⁾ en bovendien de veiligheid op de weg in gevaar kan brengen.

3. De Commissie acht de funeste gevolgen van het aangevochten stelsel voldoende bewezen om in een tweede verordening inzake de sociale harmonisatie van het wegvervoer, welke zij binnenkort aan de Raad zal voorleggen, deze praktijk te verbieden. Zij acht het thans niet nuttig een lang en moeilijk onderzoek in te stellen, waarvan de resultaten in ieder geval slechts een betrekkelijke waarde zouden hebben.

4. De Commissie constateert met voldoening dat verschillende Lid-Staten het initiatief hebben genomen om controleapparaten in te voeren binnen kortere termijnen dan die welke waren voorgeschreven in

⁽¹⁾ PB nr. L 77 van 29. 3. 1969, blz. 49.

Verordening (EEG) nr. 1463/70 van de Raad van 20 juli 1970 betreffende de invoering van een controleapparaat bij het wegvervoer ⁽¹⁾. Het heeft vol-

⁽¹⁾ PB nr. L 164 van 27. 7. 1970, blz. 1.

gens haar dan ook geen zin om stappen te ondernemen ten einde de invoering van dit apparaat te versnellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 161/72

van de heren Oele en Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 juni 1972)

Betreft: Ontwikkeling van de industrieproductie in de ontwikkelingslanden, in het bijzonder wat betreft de textielproductie

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het protest van Comitextil aan de Commissie naar aanleiding van de door de heer Mansholt in Venetië bepleite beperkingen in de industrieproductie van de industrielanden ter bevordering van de ontwikkeling van deze productie in de ontwikkelingslanden, waarbij als voorbeeld de textielproductie is genoemd?

2. Deelt de Commissie de opvatting dat het een misvatting is te menen dat daarbij hoofdzakelijk dan wel uitsluitend de textielindustrie betrokken is en dat eveneens de indruk onjuist moet worden geacht dat deze verschuivingen zeer plotseling zullen optreden?

3. Is de Commissie bereid aan het Parlement mede te delen wat haar standpunt ter zake van dit protest is? Kan de Commissie de verzekering geven dat dit standpunt in overeenstemming is met het door haar gepubliceerde Memorandum over de ontwikkelingshulp en met de uiteindelijke resultaten van U.N.C.T.A.D. III?

Antwoord

(15 september 1972)

1. De Commissie heeft geen protest van de Comitextil ontvangen met betrekking tot de verklaringen welke President Mansholt te Venetië heeft afgelegd over de noodzaak om de ontwikkeling van bepaalde industriële producties in de ontwikkelingslanden te stimuleren.

2. Zoals de geachte Parlementsleden opmerken, heeft de eventuele overbrenging van bedrijvigheden niet hoofdzakelijk of uitsluitend betrekking op de textielindustrie, en het is trouwens niet juist dat deze wijzigingen niet voldoende over een lange periode zullen worden uitgespreid.

3. Ofschoon de Commissie zich niet kan uitspreken over een protest waarvan zij het bestaan en de inhoud niet kent, moge zij de geachte Parlementsleden eraan herinneren dat zij haar standpunt ten aanzien van de ontwikkeling van de textielindustrie in de Gemeenschap en van de problemen in verband met de ontwikkeling van de ontwikkelingslanden heeft uiteengezet in haar op 11 september 1971 aan het Europese Parlement toegezonden document inzake het sectoriële beleid voor de textielindustrie ⁽¹⁾, respectievelijk in haar memorandum over een communautair beleid inzake ontwikkelingssamenwerking ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SEC (71) 2615 def. van 22. 7. 1971.

⁽²⁾ SEC (71) 2700 def. van 27. 7. 1971.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 163/72

van de heer Dewulf

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1972)

Betreft: Kunstmeststoffenmarkt

1. Is de bewering van Prof. Albers (Kiel) in de Duitse pers- en informatiedienst Agra-Europe (nr. 14/72 van 4 april 1972) juist dat tussen de kunstmeststofproducenten van de gemeenschappelijke markt en zelfs van geheel West-Europa territoriale en prijsafspraken bestaan?

2. Kan de Commissie bevestigen dat er aanzienlijke verschillen bestaan tussen de op de gemeenschappelijke markt toegepaste prijzen voor kunstmeststoffen en de bij uitvoer naar derde landen, met name de Chinese Volksrepubliek toegepaste prijzen? Kan met Prof. Albers gezegd worden dat „de producenten als één man met wapperende vaandels in het kamp van Mao zijn binnengetroten om elkaar te concurreren met de bedoeling, de Chinese landbouw

te subsidiëren door de verkoop van stikstofmeststoffen tegen niet-kostendekkende prijzen”.

3. Is de bewering van Prof. Albers juist dat de landbouw van de Europese Gemeenschap langs overdreven hoge prijzen voor kunstmeststoffen een hoge maar verkapte bijdrage tot de ontwikkelingshulp aan de arme landen leveren?

4. Is de Commissie bereid, binnen de Gemeenschap een prijsregeling voor kunstmeststoffen uit te werken, temeer daar de prijzen voor landbouwproducten reeds sedert 1967/1968 zijn eengemaakt. Is dit niet des te meer nodig nu de uitbreiding van de Gemeenschap nog tot een grotere differentiatie van de prijzen binnen de gemeenschappelijke markt zal leiden dan nu reeds het geval is?

Antwoord

(15 september 1972)

1. Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op schriftelijke vragen nr. 158/70 en nr. 29/72 ⁽¹⁾ heeft medegedeeld, bestaan er tussen producenten van kunstmeststoffen van sommige Westeuropese landen afspraken welke hoofdzakelijk betrekking hebben op de gemeenschappelijke verkoop op de nationale markten van de partners en op de exportmarkten buiten de Gemeenschap.

Verscheidene van deze afspraken zijn enkele jaren geleden op instigatie van de Commissie gewijzigd, ten einde in overeenstemming met de concurrentievoorschriften van het E.E.G.-Verdrag te worden gebracht. Dit geldt met name voor de overeenkomsten inzake gemeenschappelijke verkoop tussen de Belgische producenten van enkelvoudige stikstofmeststoffen, voor de overeenkomst inzake gemeenschappelijke verkoop tussen 28 Franse fabrikanten van enkelvoudige stikstofmeststoffen ⁽²⁾, voor de overeenkomst inzake gemeenschappelijke verkoop tussen 4 Italiaanse fabrikanten van stikstof-, fosfaat-, kali- en samengestelde

meststoffen ⁽³⁾, voor de overeenkomst inzake gemeenschappelijke verkoop tussen Franse producenten van fosfaatmeststoffen ⁽⁴⁾.

Bovendien zijn enkele afspraken opgeheven of is de werking daarvan sterk beperkt. Dit geldt voor de Association Belge du Superphosphate (Belgaphos) welke op 25 februari 1970 is ontbonden en voor het Syndicat Belge des Scories Thomas (Sybesco).

Zoals zij het geachte Parlements lid reeds heeft medegedeeld ⁽⁵⁾, vervolgt de Commissie haar actie met betrekking tot de naleving van de artikelen 85 en 86 van het E.E.G.-Verdrag in deze en alle andere sectoren, terwijl zij tevens onderzoekt of de door haar tot nu toe genomen besluiten voldoende zijn om de juiste toepassing van de regels van de mededinging in de betrokken sectoren af te dwingen.

Zo heeft zij onlangs haar bezwaren kenbaar gemaakt aan de twee belangrijkste producenten van kalimestoffen van de Gemeenschap, de Société Commer-

⁽¹⁾ PB nr. C 133 van 5. 11. 1970, blz. 3 en PB nr. C 68 van 28. 6. 1972, blz. 10.

⁽²⁾ Beschikkingen van 6. 11. 1968 betreffende de zaken van „Cobelaz-Usines de synthèse”, „Cobelaz-Cokeries” en „Comptoir Français de l'Azote” (PB nr. L 276 van 14. 11. 1968, blz. 13).

⁽³⁾ Beschikking van 30. 6. 1969 betreffende de zaak „Seifa” (PB nr. L 173 van 15. 7. 1969, blz. 8).

⁽⁴⁾ Beschikking van 23. 12. 1970 betreffende de zaak „Supexie” (PB nr. L 10 van 13. 1. 1971, blz. 12).

⁽⁵⁾ Schriftelijke vraag nr. 266/70 (PB nr. C 141 van 27. 11. 1970, blz. 13).

ciale des Potasses et de l'Azote (Frankrijk) en de Kali und Salz AG (Duitsland), die zich door een overeenkomst hebben verbonden om hun leveranties in Italië en in de Benelux-landen te coördineren.

De Commissie onderzoekt eveneens de verenigbaarheid met de concurrentievoorschriften van andere in Duitsland bestaande overeenkomsten inzake gemeenschappelijke verkoop welke haar zijn medegegeeld krachtens Verordening nr. 17/62/EEG van de Raad ⁽¹⁾ („Deutsche Ammoniakvereinigung” en „Ver-ein der Thomas-Phosphatfabrikanten”) alsmede van overeenkomsten in Nederland („Centraal Stikstofverkoopkantoor”).

Zij houdt zich bovendien bezig met de eventuele gevolgen van bepaalde, meer recente afspraken in de sector samengestelde meststoffen, in het bijzonder in Frankrijk en Nederland.

Ook bestudeert zij de gevolgen van verschillende concentraties in de kunstmeststoffenindustrie gedurende de afgelopen jaren, onder meer in Nederland en Frankrijk, zoals zij in haar antwoord op schrift-

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

lijke vragen nr. 483/71 en nr. 516/71 ⁽²⁾ heeft medegegeeld.

2 en 3. Zoals zij reeds in haar antwoord op schriftelijke vragen nr. 516/71 en nr. 29/72 ⁽³⁾ heeft opgemerkt, stelt de Commissie thans een onderzoek in naar de verkoopprijzen voor bepaalde kunstmeststoffen in de Gemeenschap. Slechts na afloop kunnen conclusies uit dit onderzoek worden getrokken.

4. De Commissie is niet tot de conclusie gekomen dat de toepassing van de concurrentievoorschriften een bevredigende situatie op het gebied van prijzen voor kunstmeststoffen in de weg zou staan.

Zij verwacht eveneens een uitbreiding van het intracommunautaire handelsverkeer en daardoor een aanpassing van de prijzen als gevolg van de tenuitvoerlegging van de thans bij de Raad in behandeling zijnde richtlijn betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake meststoffen.

⁽²⁾ PB nr. C 23 van 8. 3. 1972, blz. 16, en PB nr. C 32 van 1. 4. 1972, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. C 32 van 1. 4. 1972, blz. 9, en PB nr. C 68 van 28. 6. 1972, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 167/72

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1972)

Betreft: Afspraak tussen Engeland en de Europese Gemeenschappen inzake het nemen van besluiten bij unanimitéit

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de mededeling van haar oud-Voorzitter, de heer Jean Rey, dat tijdens de onderhandelingen tussen de Europese Gemeenschappen en Engeland de geheime afspraak is gemaakt dat bepaalde soorten besluiten van

de Europese Gemeenschappen slechts bij unanimitéit zullen worden genomen?

2. Indien dat zo is, wil de Commissie deze afspraak dan bekend maken?

3. Indien de Commissie niet of niet officieel op de hoogte is van een dergelijke afspraak, wat is dan haar oordeel over de formele geldigheid van een eventueel ter zake gemaakte afspraak tussen Engeland en de Raad en/of de Lid-Staten?

Antwoord

(13 september 1972)

1. De Commissie heeft kennis genomen van de verklaring van de heer Rey volgens wie bij de onderhandelingen tussen de Europese Gemeenschappen en het Verenigd Koninkrijk een geheime afspraak zou zijn gemaakt om bepaalde besluiten van de Europese

Gemeenschappen slechts met algemene stemmen te nemen. De oud-Voorzitter dacht hierbij aan de overeenkomst inzake de invoer van boter en kaas uit Nieuw-Zeeland.

2. Artikel 5, lid 2, van Protocol nr. 18 van de documenten betreffende de toetreding tot de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ inzake de invoer in het Verenigd Koninkrijk van boter en kaas uit Nieuw-Zeeland bepaalt het volgende:

„De maatregelen door middel waarvan kan worden bewerkstelligd dat de afwijkende regeling voor de invoer van boter uit Nieuw-Zeeland na 31 december 1977 wordt gehandhaafd, alsmede

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 174.

de wijze waarop zulks dient te geschieden, worden in het licht van dit onderzoek door de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen vastgesteld.”

3. Er is hier dus geen sprake van een geheime afspraak, aangezien de toetredingsakte op ondubbelzinnige wijze de procedure voor het onderhavige probleem uitstippelt. De Commissie behoeft zich dus niet uit te spreken omtrent de eventuele geldigheid van geheime afspraken die in werkelijkheid niet bestaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 200/72

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1972)

Betreft: Bescherming van de verbruikers in de Gemeenschap

Kan de Commissie het aantal en de rang mededelen van haar ambtenaren die belast zijn met de verbruikersvraagstukken?

Is de Commissie voornemens de diensten die zich met de verbruikersvraagstukken bezighouden te versterken of eventueel zelfs hiervoor een directoraat op te richten dat over de nodige middelen beschikt om een doeltreffende behartiging van de belangen van de verbruikers in de Gemeenschap te waarborgen?

Antwoord

(19 september 1972)

De dienst „Vraagstukken betreffende de consumenten” telt thans drie ambtenaren van categorie A, waaronder het hoofd van de dienst en een ambtenaar van categorie B.

De Commissie heeft op 28 juni 1972 besloten deze dienst te versterken en rechtstreeks onder de Directeur-generaal Concurrentie te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 232/72

van de heer De Koning

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 juli 1972)

Betreft: Communautaire tariefcontingenten voor sherrywijn, Malagawijn en Jumilla-, Priorato-, Rioja- en Valdepenaswijnen

1. Heeft de Commissie kennis genomen van een bericht in „Telex Méditerranée” d.d. 19. 6. 1972, volgens hetwelk de Permanente Vertegenwoordigers

aanmerkelijke wijzigingen hebben aangebracht in de verdeling van de contingenten voorzien in de ontwerp-verordeningen ⁽¹⁾ betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor sherrywijn, Malagawijn en Jumilla-, Priorato-, Rioja- en Valdepenaswijnen?

2. Acht de Commissie het, nu in bovenaangehaald bericht sprake is van een beoordeling van de juridische grondslag van de bedoelde ontwerp-verordeningen, mogelijk dat de P.V.'s hierin wijziging aanbrengen terwijl het Europese Parlement zijn mening over deze ontwerp-verordeningen nog niet heeft gegeven ⁽²⁾?

3. Kan de Commissie de juistheid van dit bericht bevestigen en zo ja,

⁽¹⁾ PB nr. C 73 van 7. 7. 1972, blz. 17-24.

⁽²⁾ Vgl. schriftelijke vragen nrs. 470/71 (PB nr. C 42 van 28. 4. 1972, blz. 5) en 471/71 (PB nr. C 86 van 10. 8. 1972, blz. 4).

a) acht de Commissie het dan een juiste procedure dat via een delegatie aan de P.V.'s de besluitvormingsprocedure van de Raad reeds is aangevangen alvorens het Europese Parlement zich over het betreffende voorstel heeft uitgesproken?

b) is de Commissie, gelet op de opvattingen van de P.V.'s, voornemens haar oorspronkelijk voorstel betreffende de verdeling van genoemde contingenten te handhaven?

c) indien vraag 3 (b) ontkennend wordt beantwoord, waarom heeft de Commissie dan niet vóór de behandeling in de competente commissies van het Europese Parlement een nieuwe ontwerpverordening betreffende dit onderwerp ingediend en wanneer denkt de Commissie alsnog hiertoe over te gaan?

Antwoord

(21 september 1972)

1. Ja.

2. De Commissie moge de geachte Afgevaardigde verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 470/71.

3. a) De Commissie is van oordeel dat de Raad zijn werkzaamheden op zodanige wijze moet organiseren dat volledig rekening kan worden gehouden met het advies van het Parlement.

3. b) Ja.

RAAD

RESOLUTIE VAN DE RAAD

van 30 mei 1972

betreffende de aanpassing van het betalingsverkeer uit hoofde van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, voor de berekeningsperioden vóór 1 januari 1971

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Constaterende dat hij op 21 april 1970 een resolutie heeft aangenomen betreffende de kasvraagstukken in verband met de overgang van het vergoedingsstelsel naar het stelsel van directe financiering ⁽¹⁾, uitgaande van bedragen die werden berekend aan de hand van de op dat ogenblik beschikbare gegevens,

Constaterende dat op basis van de thans beschikbare elementen een meer nauwkeurige raming mogelijk is dan die werd gemaakt op het ogenblik van de goedkeuring van genoemde resolutie, met name ten aanzien van de verdeling over de Lid-Staten,

Constaterende dat voor de door de Commissie met ingang van 1 januari 1971 gegeven of te geven beschikkingen met betrekking tot de volgende berekeningsperioden: 2e halfjaar 1970 (voorschot) 1967/1968 en 1968/1969 alsmede 2e halfjaar 1969 en 1970 (saldi), beschikkingen die ongeveer 2 784 miljoen rekeneenheden betreffen, de saldi van de Lid-Staten worden geraamd op:

	Debetsaldi	Creditsaldi
België	44,6 miljoen R.E.	
Duitsland	227,9 miljoen R.E.	
Frankrijk		104,3 miljoen R.E.
Italië		43,9 miljoen R.E.
Luxemburg	4,2 miljoen R.E.	
Nederland		128,5 miljoen R.E.
Totaal	276,7 miljoen R.E.	276,7 miljoen R.E.

constaterende

— dat de Commissie uit hoofde van 1971 of bij vooruitbetaling

a) van de Lid-Staten de hierna volgende bedragen heeft ontvangen:

België: 5 473 071,00 R.E.

Duitsland: 141 056 556,23 R.E.

(1) PB nr. C 50 van 28. 4. 1970, blz. 2.

b) ten behoeve van de Lid-Staten de hierna volgende bedragen heeft gestort:

Frankrijk: 92 859 385,76 R.E.

Nederland: 53 635 954,47 R.E.

aan te rekenen op genoemde saldi,

- dat het door Italië ter uitvoering van voornoemde resolutie gestorte bedrag van 15 miljoen R.E. aan deze Lid-Staat zal worden terugbetaald,
- dat Luxemburg debiteur blijft voor het bedrag van 34 287 R.E. uit hoofde van de door de Commissie vóór 1 januari 1971 gegeven voorschotbeschikkingen,

KOMT het volgende OVEREEN voor de financiering van de saldi die krachtens het oude stelsel verschuldigd blijven:

1. De Lid-Staten die debiteur zijn, storten bij de Commissie de hierna volgende bedragen, in twee gelijke stortingen, waarvan de vervaldata in beginsel in maart en in september vallen:

	1972	1973
België	15,0 miljoen R.E.	15,0 miljoen R.E.
Duitsland	37,0 miljoen R.E.	25,0 miljoen R.E.
Luxemburg	0,2 miljoen R.E.	3,0 miljoen R.E.
Totaal	52,2 miljoen R.E.	43,0 miljoen R.E.

2. De Lid-Staten die crediteur zijn, ontvangen van de Commissie, in twee stortingen, binnen één maand nadat de Commissie de stortingen heeft ontvangen van de Lid-Staten die debiteur zijn, de hierna volgende bedragen:

	1972	1973
Frankrijk		1,0 miljoen R.E.
Italië	21,0 miljoen R.E.	15,0 miljoen R.E.
Nederland	31,2 miljoen R.E.	27,0 miljoen R.E.
Totaal	52,2 miljoen R.E.	43,0 miljoen R.E.

3. De Commissie wordt verzocht ieder jaar na de betalingsverrichtingen van september het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw in kennis te stellen van de situatie en eventueel een aanpassing voor te leggen, ingeval uit het onderzoek van de gegevens betreffende de bijwerking van de rekeningen over de perioden waarop de onderhavige resolutie betrekking heeft, zou blijken dat de resultaten aanzienlijk afwijken van de in de punten 1 en 2 vermelde cijfers.
4. Na afsluiting van de laatste berekeningsperiode volgens het stelsel van vóór 1971 zal de Commissie aan de Lid-Staten een algemene afrekening doen toekomen betreffende alle voorschot- en bijstandsbeschikkingen die in aanmerking zijn genomen in het kader van de onderhavige resolutie. De nog verschuldigde saldi zullen dan worden vereffend overeenkomstig artikel 11 van het Financieel Reglement betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw⁽¹⁾.

(1) PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 599/64.

b) ten behoeve van de Lid-Staten de hierna volgende bedragen heeft gestort:

Frankrijk: 92 859 385,76 R.E.

Nederland: 53 635 954,47 R.E.

aan te rekenen op genoemde saldi,

- dat het door Italië ter uitvoering van voornoemde resolutie gestorte bedrag van 15 miljoen R.E. aan deze Lid-Staat zal worden terugbetaald,
- dat Luxemburg debiteur blijft voor het bedrag van 34 287 R.E. uit hoofde van de door de Commissie vóór 1 januari 1971 gegeven voorschotbeschikkingen,

KOMT het volgende OVEREEN voor de financiering van de saldi die krachtens het oude stelsel verschuldigd blijven:

1. De Lid-Staten die debiteur zijn, storten bij de Commissie de hierna volgende bedragen, in twee gelijke stortingen, waarvan de vervaldatum in beginsel in maart en in september vallen:

	1972	1973
België	15,0 miljoen R.E.	15,0 miljoen R.E.
Duitsland	37,0 miljoen R.E.	25,0 miljoen R.E.
Luxemburg	0,2 miljoen R.E.	3,0 miljoen R.E.
Totaal	52,2 miljoen R.E.	43,0 miljoen R.E.

2. De Lid-Staten die crediteur zijn, ontvangen van de Commissie, in twee stortingen, binnen één maand nadat de Commissie de stortingen heeft ontvangen van de Lid-Staten die debiteur zijn, de hierna volgende bedragen:

	1972	1973
Frankrijk		1,0 miljoen R.E.
Italië	21,0 miljoen R.E.	15,0 miljoen R.E.
Nederland	31,2 miljoen R.E.	27,0 miljoen R.E.
Totaal	52,2 miljoen R.E.	43,0 miljoen R.E.

3. De Commissie wordt verzocht ieder jaar na de betalingsverrichtingen van september het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw in kennis te stellen van de situatie en eventueel een aanpassing voor te leggen, ingeval uit het onderzoek van de gegevens betreffende de bijwerking van de rekeningen over de perioden waarop de onderhavige resolutie betrekking heeft, zou blijken dat de resultaten aanzienlijk afwijken van de in de punten 1 en 2 vermelde cijfers.
4. Na afsluiting van de laatste berekeningsperiode volgens het stelsel van vóór 1971 zal de Commissie aan de Lid-Staten een algemene afrekening doen toekomen betreffende alle voorschot- en bijstandsbeschikkingen die in aanmerking zijn genomen in het kader van de onderhavige resolutie. De nog verschuldigde saldi zullen dan worden vereffend overeenkomstig artikel 11 van het Financieel Reglement betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 599/64.

COMMISSIE

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

van 17 juli 1972

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen, en inzonderheid de artikelen 2 en 151, de communautaire regeling op landbouwgebied met ingang van 1 februari 1973 in de nieuwe Lid-Staten van toepassing is;

Overwegende dat deze Akte overgangsmaatregelen op landbouwgebied bevat, ten einde het de nieuwe Lid-Staten te vergemakkelijken zich aan te passen aan de voorschriften die in de Gemeenschap van kracht zijn;

Overwegende dat daartoe door de Commissie uitvoeringsbepalingen moeten worden aanvaard op basis van de Toetredingsakte of van door de Raad vastgestelde bepalingen ter uitvoering van die Akte;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat de deelnemers aan het economische verkeer thans reeds op de hoogte zijn van al deze bepalingen;

Overwegende dat de Raad op basis van door de Commissie ingediende ontwerpen, is overeengekomen zijn goedkeuring te hechten aan de tekst van ontwerp-verordeningen die bij de toetreding overeenkomstig de in de Toetredingsakte genoemde procedures formeel zullen worden aangenomen ⁽¹⁾;

VERKLAART:

Dat zij na de toetreding de nodige voorstellen aan de Raad zal voorleggen zodat deze de betrokken verordeningen kan vaststellen;

Dat zij, wat de onder haar bevoegdheid vallende besluiten betreft, na raadpleging van de Lid-Staten en van de toetredende staten, de tekst zal vaststellen van ontwerp-verordeningen die bij de toetreding overeenkomstig de in de Toetredingsakte genoemde procedures of de uitvoeringsbepalingen formeel zullen worden aanvaard.

⁽¹⁾ PB nr. C 86 van 10. 8. 1972, blz. 16.

Artikel 2

Artikel 1 is slechts van toepassing indien:

- de nieuwe Lid-Staten aan de Commissie de datum mededelen waarop zij de in artikel 1 bedoelde nieuwe regeling in werking zullen stellen;
- de Commissie, volgens de procedure van artikel 26 van Verordening nr. 120/67/EEG of van de overeenkomstige artikelen van de overige verordeningen

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

gen betreffende de gemeenschappelijke marktorganisaties voor landbouwprodukten, vaststelt dat bedoelde kennisgeving heeft plaatsgevonden en de voorwaarden van artikel 1 vervuld zijn.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Zij is van toepassing vanaf 1 februari 1973.

Voor de Commissie
De Voorzitter

BIJLAGE II

ONTWERP

VERORDENING (EEG) VAN DE COMMISSIE

van

betreffende de ingevolge de toetreding te nemen overgangsmaatregelen met betrekking tot de uitvoeringsbepalingen van de regelingen inzake de invoerheffingen, de uitvoerrestituties en de uitvoer- en voorfixatiecertificaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ⁽¹⁾,

Gelet op de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 63, lid 1,

Overwegende dat de invoer, uitvoer- en voorfixatiecertificaten ingevolge de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen met ingang van 1 februari 1973 niet meer zullen kunnen worden gebruikt in het handelsverkeer van landbouwprodukten tussen de oorspronkelijke Gemeenschap en de nieuwe Lid-Statens;

Overwegende dat in het in het Publikatieblad nr. C 77 van 15 juli 1972 verschenen bericht de aandacht van de handelaren werd gevestigd op de gevolgen welke uit de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen voortvloeien voor het gebruik van de bovenbedoelde certificaten;

Overwegende dat deze handelaren evenwel alvorens kennis te hebben genomen van het bovenbedoelde bericht te goeder trouw certificaten voor uitvoer naar nieuwe Lid-Statens na 31 januari 1973 hebben kunnen aanvragen; dat om moeilijkheden te voorkomen, overgangsmaatregelen moeten worden genomen waardoor deze transacties mogelijk worden gemaakt op de bij de voorfixatieregeling vastgestelde voorwaarden;

Overwegende dat de bepalingen van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen slechts vanaf 1 februari 1973 voor de landbouw van toepassing zijn; dat de huidige bepalingen betreffende de regelingen inzake heffingen, restituties en uitvoer- en voorfixatiecertificaten moeten worden aangepast, om rekening te houden met de situatie die zal ontstaan voor de produkten waarvoor vóór 1 februari 1973 douaneformaliteiten met het oog op hun uitvoer zijn vervuld of die zijn geplaatst onder één der stelsels bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 441/69 van de Raad van 4 maart 1969, houdende aanvullende algemene voorschriften betreffende de toekenning van restituties bij uitvoer van produkten die aan een stelsel van gemeenschappelijke prijzen zijn onderworpen en die als zodanig of in de vorm van bepaalde niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen worden uitgevoerd ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1181/72 ⁽⁴⁾, doch op die datum niet in een nieuwe Lid-Staat zijn ingevoerd; dat moet worden bepaald dat op uit de oorspronkelijke Gemeenschap

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

⁽³⁾ PB nr. L 59 van 10. 3. 1969, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB nr. L 130 van 7. 6. 1972, blz. 15.

naar een nieuwe Lid-Staat uitgevoerde produkten in deze nieuwe Lid-Staat de heffing op uit derde landen ingevoerde produkten moet worden toegepast indien in het land van verzending een uitvoerrestitutie voor deze produkten werd verleend; dat soortgelijke maatregelen moeten worden genomen voor produkten die op dezelfde wijze uit een nieuwe Lid-Staat naar een andere nieuwe Lid-Staat of naar de oorspronkelijke Gemeenschap worden uitgevoerd;

Overwegende dat de in deze verordening bedoelde maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van de Comités van beheer voor granen, varkensvlees, eieren en slachtpluimvee, oliën en vetten, suiker, melk en zuivelprodukten, rundvlees, groenten en fruit, verwerkte produkten op basis van groenten en fruit, wijn, visserijprodukten en tabak,

**HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:**

Artikel 1

De uitvoercertificaten met vooraf vastgestelde restitutie en de voorfixatie-certificaten welke in de zin van artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1373/70 vóór 18 juli 1972 zijn afgegeven en waarvan de geldigheidsduur na 31 januari 1973 verstrijkt, kunnen in de oorspronkelijke Gemeenschap voor uitvoer naar de nieuwe Lid-Staten worden gebruikt tot het verstrijken van hun geldigheidsduur, doch uiterlijk tot en met 30 juni 1973.

Bij de in het kader van de eerste alinea verrichte transacties worden de aan de certificaten verbonden voordelen toegekend en is bij invoer in de nieuwe

Lid-Staten de regeling voor de uit derde landen ingevoerde produkten van toepassing.

Artikel 2

De produkten waarvoor in de oorspronkelijke Gemeenschap uiterlijk op 31 januari 1973 de in artikel 1 van Verordening nr. 1041/67/EEG bedoelde douaneformaliteiten met het oog op de uitvoer zijn vervuld of die onder één der in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 441/69 bedoelde stelsels zijn geplaatst en na die datum in de nieuwe Lid-Staten worden ingevoerd, zijn onderworpen:

- aan de tot en met 31 januari 1973 geldende bepalingen inzake de restituties en, eventueel, inzake de uitvoeren voorfixatiecertificaten, alsmede aan de bepalingen betreffende het gebruik van het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2315/69 bedoelde controle-exemplaar;
- aan de regeling voor uit derde landen ingevoerde produkten, wanneer zij in de nieuwe Lid-Staten worden ingevoerd.

Artikel 3

Voor de produkten welke uit een nieuwe Lid-Staat naar een andere nieuwe Lid-Staat of naar de oorspronkelijke Gemeenschap worden uitgevoerd, is het bepaalde van artikel 2 op overeenkomstige wijze van toepassing.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 1973.

Déze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Commissie
De Voorzitter

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Finanzgericht München van 14 juni 1972 in het geding Firma A. Lütticke GmbH tegen Hauptzollamt Passau

(Zaak 42/72)

Het Finanzgericht München — III. Senat — heeft bij beschikking van 14 juni 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 6 juli 1972, in het geding Firma A. Lütticke GmbH te Keulen tegen het Hauptzollamt Passau, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Was artikel 7, lid 3, van Verordening nr. 83/67/EEG ⁽¹⁾ in samenhang met de in bijlage V voorgeschreven methode geldig?

⁽¹⁾ Verordening nr. 83/67/EEG van de Raad van 18 april 1967 houdende vaststelling van de tariefspecificaties voor de goederen waarop Verordening nr. 160/66/EEG van de Raad van toepassing is, alsmede van de vaste elementen die daarop van toepassing zijn en van de hoeveelheden basisproducten die worden geacht bij de vervaardiging daarvan te zijn verwerkt. (PB nr. 81 van 26 april 1967, blz. 1597).

Beroep, op 10 juli 1972 ingesteld door de Firma Merkur-Außenhandels GmbH tegen de Europese Economische Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 43/72)

Op 10 juli 1972 is door de Firma Merkur-Außenhandels GmbH, gevestigd te Hamburg — gemachtigden de te Hamburg gevestigde advocaten Modest, Heemann, Gündisch, Rauschnig, Landry, Röhl en Festge, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij F. Jansen, Rue Aldringen 21 —, bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Europese Economische Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Het beroep is gericht tegen een dienstfout.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage verweerster te veroordelen tot betaling van DM 50 000,— aan verzoekster.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Arbeitsgericht Rheine van 15 mei 1972 in het geding van P. Marsman tegen de Firma M. Rosskamp

(Zaak 44/72)

Het Arbeitsgericht Rheine heeft bij beschikking van 15 mei 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 10 juli 1972, in het geding van de werknemer P. Marsman, te Hengelo (Nederland), tegen de Firma M. Rosskamp, te Gronau, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Moeten artikel 48 van het E.E.G.-Verdrag en artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. L 257 van 19 oktober 1968) aldus worden uitgelegd dat deze bepalingen tevens betrekking hebben op de bijzondere bescherming tegen opzegging van bepaalde categorieën personen — in casu de bescherming tegen opzegging van ernstig invaliden ingevolge paragraaf 14 *Schwerbeschädigtengesetz* van 16 juni 1953 (BGBl. I, blz. 389) — in die zin dat deze bescherming in de Bondsrepubliek Duitsland ook toekomt aan die onderdanen der Lid-Staten, die als gevolg van een arbeidsongeval hun loon met meer dan 50 % hebben zien afnemen en tegenover de Duitse wettelijke ongevallenverzekering een dienovereenkomstig recht op uitkering hebben verkregen, doch niet woonachtig zijn in het gebied van de Bondsrepubliek of West-Berlijn (paragraaf 1, lid 3, *Schwerbeschädigtengesetz*)?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij vonnis van 7 juli 1972 van de Arbeidsrechtbank van het rechtsgebied Hasselt in het geding Giuseppe Merola tegen Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers

(Zaak 45/72)

De Arbeidsrechtbank van het rechtsgebied Hasselt heeft bij vonnis van 7 juli 1972, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 10 juli 1972, in het geding Giuseppe Merola, wonende te Macerata Campania, Provincia Caserta (Italië) tegen Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, te Brussel, verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Gesteld dat de Arbeidsrechtbanken en Arbeidshoven stellig deel uitmaken van de gerechtelijke macht, de administratie controleren zonder zich met vraagstukken van actieve administratie in te laten en niet behoren tot de uitvoerende macht in tegenstrijd met de vroegere administratieve rechtscolleges inzake sociale zekerheid en de Raad van State kan dan nog gesteld worden dat de Arbeidsgerechten een „orgaan zijn belast met de uitvoering van de sociale zekerheid” met alle gevolgen van dien wat aangaat het taalgebruik inzake de verzoeken voor de Belgische Arbeidsgerechten ingediend door migrerende arbeiders.

**Beroep, op 11 juli 1972 ingesteld door Y tegen de Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

(Zaak 46/72)

Op 11 juli 1972 is door Y — bijgestaan door Ph. Nimal, advocaat te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Mersch, advocaat aldaar, Boulevard Prince Henri 11a — bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

— nietig te verklaren:

1. het besluit van de Directeur Personeelszaken van 11 januari 1972,
2. het op 7 maart 1972 uitgebrachte advies van de Tuchtraad,
3. het op 14 april 1972 genomen besluit tot tuchtrechtelijk ontslag;

— de Commissie te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van Bfr. 30 000;

— de Commissie in de kosten te verwijzen.

Subsidiair:

Overlegging door de wederpartij van de verslagen der beraadslaging over het advies van de Tuchtraad van 7 maart 1972 te gelasten.

**Beroep, op 11 juli 1972 ingesteld door N. di Pillo tegen de Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

(Zaak 47/72)

Op 11 juli 1972 is door N. di Pillo, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Rome — ten deze vertegenwoordigd en bijgestaan door M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, Centre Louvigny — bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. De voeging van het onderhavige beroep met het als zaak 10/72 in het register van het Hof ingeschreven beroep tussen dezelfde partijen te gelasten;
2. Het stilzwijgend besluit der Commissie tot afwijzing van verzoekers administratieve klacht van 3 maart 1972 te vernietigen;
3. Het aan verzoeker aangezegde ontslag nietig te verklaren met alle gevolgen rechtens ten aanzien van verzoekers herstel in de vorige toestand en de betaling van achterstallig salaris en de verschillende vergoedingen;

4. Te verstaan dat het optreden der Commissie een dienstfout oplevert, waarvoor zij aansprakelijk is;
5. De wederpartij te veroordelen om als vergoeding voor de verschillende, in het beroep onder het hoofd „schade” vermelde onderdelen, aan verzoeker te betalen:
 - a) Bfr. 25 000,
 - b) Bfr. 57 400,
 - c) Bfr. 100 000,
 - d) Bfr. 2 500 000;
6. De wederpartij te veroordelen met ingang van de datum dezès rente over deze bedragen te betalen;
7. De wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding;

Subsidiair:

- a) De wederpartij te gelasten het volledige administratieve dossier betreffende de voorziening in de post van hoofd van de afdeling VI-C-1 „Vee en Vlees”, met inbegrip van het dossier over de klacht van de heer Garet, over te leggen;
- b) Het bewijs door getuigen te gelasten van de feiten, als beschreven onder 13 tot en met 21, waarbij verzoeker reeds thans, niet-limitatief, als getuigen opgeeft:

de heren Rabot, Directeur-generaal.

Heringa, Directeur

Amiet, Directeur

Pizzutti, ambtenaar destijds belast met landbouwzaken in het kabinet van de heer Malfatti, Voorzitter der Commissie.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van de Rechtbank van Koophandel (3e kamer) te Luik, in het geding N.V. Brasserie de Haecht tegen O. Wilkin en M. Janssen

(Zaak 48/72)

De Rechtbank van Koophandel te Luik heeft bij beschikking van 27 juni 1972, (ingekomen ter griffie van het Hof op 11 juli 1972) in het geding N.V. Brasserie de Haecht, te Boortmeerbeek (België) tegen de heer O. Wilkin en mevrouw M. Janssen, wonende te Esneux, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Moet de procedure ex artikelen 2, 3 en 6 van Verordening nr. 17 worden geacht door de Commissie te zijn ingeleid op het tijdstip waarop zij de ontvangst heeft bevestigd van een verzoek om een negatieve verklaring of van een aanmelding, gedaan ter verkrijging van een ontheffing op grond van artikel 85, lid 3, van het Verdrag?

4. Te verstaan dat het optreden der Commissie een dienstfout oplevert, waarvoor zij aansprakelijk is;
5. De wederpartij te veroordelen om als vergoeding voor de verschillende, in het beroep onder het hoofd „schade” vermelde onderdelen, aan verzoeker te betalen:
 - a) Bfr. 25 000,
 - b) Bfr. 57 400,
 - c) Bfr. 100 000,
 - d) Bfr. 2 500 000;
6. De wederpartij te veroordelen met ingang van de datum dezes rente over deze bedragen te betalen;
7. De wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding;

Subsidiair:

- a) De wederpartij te gelasten het volledige administratieve dossier betreffende de voorziening in de post van hoofd van de afdeling VI-C-1 „Vee en Vlees”, met inbegrip van het dossier over de klacht van de heer Gare, over te leggen;
- b) Het bewijs door getuigen te gelasten van de feiten, als beschreven onder 13 tot en met 21, waarbij verzoeker reeds thans, niet-limitatief, als getuigen opgeeft:

de heren Rabot, Directeur-generaal.

Heringa, Directeur

Amiet, Directeur

Pizzutti, ambtenaar destijds belast met landbouwzaken in het kabinet van de heer Malfatti, Voorzitter der Commissie.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van de Rechtbank van Koophandel (3e kamer) te Luik, in het geding N.V. Brasserie de Haecht tegen O. Wilkin en M. Janssen

(Zaak 48/72)

De Rechtbank van Koophandel te Luik heeft bij beschikking van 27 juni 1972, (ingekomen ter griffie van het Hof op 11 juli 1972) in het geding N.V. Brasserie de Haecht, te Boortmeerbeek (België) tegen de heer O. Wilkin en mevrouw M. Janssen, wonende te Esneux, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Moet de procedure ex artikelen 2, 3 en 6 van Verordening nr. 17 worden geacht door de Commissie te zijn ingeleid op het tijdstip waarop zij de ontvangst heeft bevestigd van een verzoek om een negatieve verklaring of van een aanmelding, gedaan ter verkrijging van een ontheffing op grond van artikel 85, lid 3, van het Verdrag?

2. Kan de aanmelding van een standaardovereenkomst die verwijst naar wettelijke bepalingen van 1968, gelden als aanmelding van een soortgelijke in 1963 gesloten overeenkomst?
3. Wordt de nietigheid van overeenkomsten die niet behoeven te worden aangemeld, geacht te zijn vastgesteld op de datum waarop één der partijen bij die overeenkomst de nietigheid regelmatig heeft ingeroepen, of pas op de datum van de uitspraak of de beschikking der Commissie waarbij zij wordt vastgesteld?

Beroep, op 14 juli 1972 ingesteld door Z tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 49/72)

Op 14 juli 1972 is door Z — vertegenwoordigd en bijgestaan door M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Mersch, advocaat aldaar, Boulevard Prince Henri 11 a — bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. Het onderhavige beroep wegens samenhang te voegen met het beroep, ingesteld door Y;
2. Het tuchtrechtelijk ontslag van verzoeker d. d. 14 april 1972, medegedeeld bij brief van 15 april 1972, nietig te verklaren met alle gevolgen rechtens en met name betaling aan verzoeker van salaris en overige voordelen sedert de schorsing der betaling op 12 januari 1972;
3. De gehele tuchtprocedure nietig te verklaren;
4. De wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding;
5. Subsidiair, de wederpartij te gelasten alle stukken van de tuchtprocedure, met inbegrip van de verslagen van de Tuchtraad, over te leggen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Finanzgericht Berlin van 4 juli 1972 in het geding Carlheinz Lensing Kaffee-Tee-Import KG tegen Hauptzollamt Berlin-Packhof

(Zaak 50/72)

Het Finanzgericht Berlin — III. Senat — heeft bij beschikking van 4 juli 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 17 juli 1972, in het geding Carlheinz Lensing Kaffee-Tee-Import KG, te Berlijn, tegen Hauptzollamt Berlin-Packhof, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij het Hessische Verwaltungsgerichtshof van 28 juni 1972 in het geding Walzenmühle Magstadt Karl-Heinz Kienle tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel

(Zaak 52/72)

Het Hessische Verwaltungsgerichtshof — VI. Senat — heeft bij beschikking van 28 juni 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 19 juli 1972, in het geding Walzenmühle Magstadt Karl-Heinz Kienle, te Magstadt bij Stuttgart, tegen de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel, te Frankfurt/Main, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

Is de termijn, genoemd in artikel 3, eerste gedachtenstreefje, van Verordening (EEG) nr. 963/69 van de Commissie van 27 mei 1969 (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. L 126 van 28 mei 1969, blz. 126/8), waarbij de aanvrager per op uiterlijk 7 juni 1969 verzonden aangetekende brief, telex of telegram zijn voornemen kenbaar moet hebben gemaakt eventueel een compenserende vergoeding te zullen aanvragen,

a) een fatale termijn, dat wil zeggen een termijn, die bij overschrijding steeds verval van het recht op compenserende vergoeding meebrengt,

of

een gewone administratieve termijn, dat wil zeggen een termijn die bij overschrijding onder bepaalde voorwaarden geen verval van het recht op compenserende vergoeding meebrengt?

b) Indien dit laatste het geval is,

bevat het gemeenschapsrecht der E.E.G. dan algemene regelingen of algemene rechtsbeginselen, waaruit blijkt onder welke voorwaarden de overschrijding van termijnen die geen fatale termijnen maar administratieve termijnen zijn, geen verval van het betrokken recht meebrengen?

Beroep, op 25 juli 1972 ingesteld door P. Guillot tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 53/72)

Op 25 juli 1972 is door P. Guillot, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra — vertegenwoordigd en bijgestaan door M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, Centre Louvigny — bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. De in de brief van de wederpartij van 14 april 1972 vervatte uitdrukkelijke afwijzing van het verzoek sub 1 van verzoekers administratief beroep van 5 januari 1972 te vernietigen;
2. Te verstaan dat de wederpartij, na de erkenning dat de aantijgingen van de heer Y jegens verzoeker geheel ongegrond zijn, van dit feit kennis dient te geven aan allen

- die bij de te dier zake gewisselde nota's betrokken waren en zijn genoemd onder A, b) van het overzicht sub iure;
3. De in de brief van de wederpartij van 14 april 1972 vervatte uitdrukkelijke afwijzing van verzoekers vraag om zijn werkzaamheden en proefnemingen op het gebied van het oplossen van radioxenon in water te hervatten, te vernietigen;
 4. De wederpartij te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag van Bfr. 100 000 als vergoeding van de morele en materiële schade, geleden als gevolg van de sub 1 van de administratieve klacht bedoelde feiten, onder voorbehoud van het recht de vordering in zoverre in de loop van het geding aan te vullen;
 5. De wederpartij te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag van Bfr. 100 000 als vergoeding van de morele en materiële schade, geleden als gevolg van de sub 2 van de administratieve klacht bedoelde feiten, onder voorbehoud van het recht de vordering in zoverre in de loop van het geding aan te vullen;
 6. De wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding;
 7. Subsidiair, het bewijs door getuigen te gelasten van de feiten, genoemd onder 6 tot en met 20, 23 en 24 sub factis.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan door de rechtbank te Biella op 31 juli 1972 in het geding F.O.R. (Fonderie Officine Riunite) te Biella tegen VKS (Vereinigde Kammgarn-Spinnereien) te Delmenhorst en het Finanzamt te Bentheim

(Zaak 54/72)

De rechtbank te Biella heeft bij beschikking van 27 juli 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 31 juli 1972, in het geding F.O.R. (Fonderie Officine Riunite) te Biella tegen VKS (Vereinigde Kammgarn-Spinnereien) te Delmenhorst en het Finanzamt te Bentheim, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Mag ingevolge artikel 95 van het Verdrag geen omzetbelasting worden geheven over de waarde van een geïmporteerde industriële installatie die na montage wordt beschouwd als een nieuwe zelfstandige eenheid, wanneer over de waarde van de afzonderlijke machines, waaruit de installatie bestaat, reeds bij invoer dier machines compenserende belasting is betaald, welke tevens omzetbelasting omvat die wordt geacht van toepassing te zijn op de waarde van de gemonteerde installatie (uiteraard met uitzondering van de zuivere montagekosten)?
2. Kan, gezien de artikelen 2, 5, 7, 8 en 10 van Richtlijn nr. 228/67 van de Raad van 11 april 1967, bij invoer van een industriële installatie, bestaande uit verschillende machines waarover de importeur reeds bij de invoer belasting over de toegevoegde waarde heeft betaald, als belastbaar feit niet het binnenkomen der afzonderlijke machines in de Staat, maar de montage daarvan op het grondgebied van het importerende land worden aangemerkt des dat de belasting over de toegevoegde waarde — in casu de waarde van de gemonteerde installatie — is verschuldigd door de communautaire exporteur?
3. Indien vraag 2 bevestigend wordt beantwoord, levert dan het feit dat een buitenlandse exporteur (die slechts overeenkomstig contract franco-grens exporteert) wordt onderworpen aan de fiscale procedures van de invoerende Staat, een schending van het verbod in de artikelen 30 en 31 van het Verdrag op, in die zin dat het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap daardoor wordt beperkt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Hessische Finanzgericht van 28 juni 1972 in het geding Firma Gesellschaft für Getreidehandel AG tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel

(Zaak 55/72)

Het Hessische Finanzgericht — VIIde Senat — heeft bij beschikking van 28 juni 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 3 augustus 1972, in het geding Firma Gesellschaft für Getreidehandel AG te Düsseldorf tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel te Frankfurt/Main, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Zijn de beschikkingen van de E.E.G.-Commissie, verschenen in Publikatieblad Landbouwsupplement nr. 1 van 12. 1. 1966, blz. 16/66 B; nr. 4 van 2. 2. 1966, blz. 118/66 B; nr. 7 van 23. 2. 1966, blz. 213/66 B; nr. 8 van 2. 3. 1966, blz. 250/66 B en nr. 9 van 9. 3. 1966, blz. 285/66 B, houdende vaststelling van de prijs franco-grens voor de invoer van maïs uit Italië in de Bondsrepubliek Duitsland, geldig?

Beroep, op 3 augustus 1972 ingesteld door Godelieve Goeth-van der Schueren tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 56/72)

Op 3 augustus 1972 is door Godelieve Goeth-van der Schueren, — vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat bij het Hooggerechtshof te Luxemburg, en te diens kantore domicilie gekozen hebbende —, bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- A. Te verstaan dat het stilzwijgend besluit tot afwijzing van de klacht van 5 april onwettig is en derhalve dient te worden vernietigd;
- B. Althans, wegens de feitelijke identiteit met de zaak 20/71 — Bertoni, te verstaan dat de intrekking van de ontheemdingsvergoeding onwettig is en ongedaan moet worden gemaakt;

dat bijgevolg de ten onrechte ingehouden vergoeding alsnog met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 1971 als datum van inwerkingtreding van de onwettige maatregel moet worden betaald;

- C. Verweerster te verwijzen in alle kosten van het geding.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Hessische Verwaltungsgerichtshof van 21 juli 1972 in het geding Firma Westzucker GmbH tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker

(Zaak 57/72)

Het Hessische Verwaltungsgerichtshof — VIde Senat — heeft bij beschikking van 21 juli 1972, ingekomen ter griffie van het Hof op 4 augustus 1972, in het geding Firma Westzucker GmbH te Dortmund tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker te Frankfurt/

Main, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de geldigheid van

- a) artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 354/69 van de Commissie van 26 februari 1969 houdende wijziging van de denatureringspremies voor suiker welke vastgesteld zijn door Verordening (EEG) nr. 840/68 (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* 1969, nr. L 49, blz. 14).
- b) artikel 2 van genoemde Verordening (EEG) nr. 354/69;
- c) artikel 2, lid 2, laatste zin, van Verordening (EEG) nr. 833/68 van de Commissie van 28 juni 1968 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen betreffende de denaturering van suiker voor voederdoeleinden (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* 1968, nr. L 151, blz. 29).

Beroep, op 16 augustus 1972 ingesteld door Letizia Perinciolo tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 58/72)

Op 16 augustus 1972 is door Letizia Perinciolo — vertegenwoordigd en bijgestaan door E. Drappier, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, rue Philippe II nr. 34 — bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. nietig te verklaren het bij nota van de Directeur Administratie van het Secretariaat-generaal van de Raad d.d. 24 mei 1972 genomen besluit, waarin verzoekster ter beschikking wordt gesteld van het Directoraat-generaal A — typepool, Italiaanse sectie — als secretaresse-stenotypiste;
2. nietig te verklaren het bij nota van de Directeur Administratie van het Secretariaat-generaal van de Raad d.d. 20 juni 1972 genomen besluit, waarin artikel 60 van het Statuut op verzoekster wordt toegepast;
3. nietig te verklaren het in de brief van de Secretaris-generaal van de Raad d.d. 20 juni 1972 vervatte besluit, waarbij deze de toepassing van artikel 60 van het Statuut op verzoekster bevestigt;
4. de wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding.

Beroep, op 24 augustus 1972 door Firma Wünsche Handelsgesellschaft ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 59/72)

Op 24 augustus 1972 is door Firma Wünsche Handelsgesellschaft, gevestigd te Hamburg, gemachtigden: Dr. Modest, Dr. Heemann, Dr. Gündisch, Dr. Rauschning, Dr. Landry,

Dr. Röhl, Dr. Festge, Dr. Heemann, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende bij F. Jansen en J. Jansen-Housse, deurwaarders te Luxemburg, 21 rue Aldringen, bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen, met conclusie dat het den Hove behage verweerster te veroordelen om aan verzoekster te betalen een bedrag van DM 1 098,—.

Beroep, op 28 augustus 1972 ingesteld door mejuffrouw A. M. Campogrande tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 60/72)

Op 28 augustus 1972 is door mejuffrouw A. M. Campogrande, ambtenares van de Commissie der Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, domicilie gekozen hebbende bij de advocaat E. Arendt, Centre Louvigny, Rue Philippe II, 34, te Luxemburg, bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. op de sub 11, 12, 13, 14, 15, 16 (middelen I, II, III, IV, V VI) omschreven gronden het gehele vergelijkend onderzoek COM/A/264, de aankondiging van dat onderzoek daaronder begrepen, nietig te verklaren;
2. voor zover nodig, de vergelijkende onderzoeken COM/A/265, COM/A/266, COM/A/267, COM/A/268, de aankondigingen dier onderzoeken daaronder begrepen, nietig te verklaren;
3. subsidiair: het vergelijkend onderzoek COM/A/264 alleen ten aanzien van verzoekster nietig te verklaren;
te verklaren voor recht dat er voor de wederpartij termen aanwezig zijn het vergelijkend onderzoek te haren aanzien opnieuw aan te vangen;
4. de uitdrukkelijke afwijzing van verzoeksters administratief beroep bij brief van de wederpartij van 11 juli 1972 nietig te verklaren;
5. voor zover nodig de benoemingen die naar aanleiding van de nietigverklearde vergelijkende onderzoeken mochten zijn geschied, te vernietigen;
6. de wederpartij in de kosten van het geding te veroordelen;
..... (bewijsaanbod).

Doorhaling van de zaak 91/71 ⁽¹⁾

Het Hof van Justitie (tweede kamer) van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 5 juli 1972 de doorhaling gelast van de zaak 91/71:

P. Guillot tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 122 van 10. 12. 1971.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Bericht van aanbesteding nr. 1044, uitgeschreven door de Republiek Burundi voor een project gefinancierd door de Europese Economische Gemeenschap — Europees Ontwikkelingsfonds

Project nr.: 211/215.001.16

Financieringsovereenkomst nr.: 441/BU

Plaatselijk nummer van de aanbesteding: 5/71/PLAN

Betreft:

Levering van materieel voor de inrichting van een rijstverwerkingsfabriek te Bujumbura (Burundi).

Het onderhavige aanbestedingsdossier omvat de delen A en B evenals een „Annexe technique” die afzonderlijk kan worden verkregen (vgl. artikel I, hierna).

De nummering in romeinse cijfers van de artikelen van deel A (Bijzondere bepalingen) komt overeen met die in arabische cijfers van deel B (Bepalingen van algemene aard van de aanbestedingen van leveringen gefinancierd door de Europese Economische Gemeenschap, Europees Ontwikkelingsfonds, juni 1969).

Waar nodig, wijzigen, verduidelijken of vullen de bijzondere bepalingen van de artikelen van deel A de bepalingen van de overeenkomende artikelen van deel B aan of wijken er van af.

Waar deel A niets vermeldt, zijn de bepalingen van deel B van strikte toepassing.

De delen A en B gezamenlijk, de „Annexe technique” en de eventuele staten van wijzigingen vormen het geheel van de bepalingen en beschikkingen, welke betrekking hebben op het opmaken van de aanbiedingen en op het afsluiten en de uitvoering van de orders, als gevolg van de onderhavige aanbesteding.

DEEL A

BIJZONDERE BEPALINGEN

I. Object:

Prijsaanvraag voor de levering, in 2 ondeelbare percelen, van navolgend materieel:

Perceel 1:

Materieel voor rijstverwerkingsfabriek (met inbegrip van de aandrijfmotoren).

Perceel 2:

Materieel voor het drogen en opslaan van de paddy (met inbegrip van de aandrijfmotoren).

Onderhavige aanbesteding betreft enkel de levering van het materieel zonder bijkomende montage. De montagetekeningen dienen nochtans met het materieel te worden meegeleverd.

„Annexe technique”:

De uitvoerige beschrijving, de kenmerken en de gestelde bedrijfseisen zijn vervat in een *uitsluitend in de Franse taal gesteld document*, „Annexe technique” genoemd, en in twee tekeningen. De „Annexe technique” met bijbehorende tekeningen kunnen kosteloos op navolgende adressen worden verkregen:

- a) Direction générale du plan, B.P. 224, Bujumbura (Burundi), die eveneens aanvullende inlichtingen kan verstrekken;
- b) Ambassade de la République du Burundi, Square Marie-Louise 47, B 1040 Bruxelles;
- c) Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal voor Ontwikkelingshulp, Wetstraat 200, B 1040 Brussel;
- d) Voorlichtingsdiensten van de Europese Gemeenschappen te:
 - D 53 Bonn, Zitelmannstraße 22,
 - Den Haag, Alexander Gogelweg 22,
 - Luxemburg, Europees Centrum, Kirchberg,
 - F 75782 Parijs Cedex 16^e, rue des Belles-Feuilles, 61,
 - I 00187 Rome, Via Poli 29.

1.4 Reserve-onderdelen:*Perceel 1:*

Zich schikken naar de bepalingen van de „Annexe technique”.

Raming:*Perceel 1:*

8 700 000 Burundi franken, overeenkomend met ongeveer 91 000 rekeneenheden.

Perceel 2:

1 750 000 Burundi franken, overeenkomend met ongeveer 18 000 rekeneenheden.

IV. Garantie — Service na verkoop:

1. Een jaar.

De garantie betreft eveneens de in de „Annexe technique” vermelde kenmerken en gestelde eisen inzake rendement.

2. De bepalingen van artikel 4.2 van deel B, zijn enkel van toepassing op de elektrische installatie en de aandrijvingsvoorzieningen, als dusdanig vermeld in de „Annexe technique”.

De inrichting van de „service na verkoop” dient door de inschrijver nader te worden beschreven.

M.b.t. perceel 2 is in de „Annexe technique” de terbeschikkingstelling voorzien van een monteur-afsteller.

V. Verpakking — Merken van de verpakking:

Op de colli dient de navolgende tekst te worden aangebracht:

„République du Burundi — Adjudication n° 5/71/PLAN

Rizerie de l'IMBO (C.F.D.T.)

Projet FED 211/215.001.16.”

IX. Plaats van bestemming en leveringstermijn:1. Alle goederen moeten geleverd, *franco bestemming*, op een in de bestelbrief nader te bepalen plaats in Bujumbura.

2. Tien maanden.

XII. Oplevering:

1. Direction générale du plan, B.P. 224, Bujumbura (Burundi)

De begunstigde dient, gelijktijdig met het aangezekend schrijven waarbij hij aan de Administratie de aankomst van de goederen meldt, een kopie van bedoelde brief toe te zenden aan de „Contrôleur Délégué” (zie adres sub artikel XIX.4) en aan Monsieur le Chef de Mission C.F.D.T., B.P. 192, te Bujumbura).

2. De voorlopige oplevering zal in twee beurten geschieden:

— een eerste, *kwantitatieve* oplevering van het materieel, bij aankomst ervan op de sub artikel IX vermelde plaats van bestemming,

— een tweede, *technische* oplevering van het bedrijfsklaar gemonteerde materieel (complete voorlopige oplevering), binnen een maximumtermijn van 8 maanden te rekenen vanaf de bovenvermelde kwantitatieve oplevering.

XIV. Berekening van de eenheidsprijzen:

1.1 Prijzen „af fabriekâ of magazijn”.

1.2 Prijzen „C.i.f. onder takel haven van Bujumbura (Burundi)”.

4. De bepalingen van artikel 14.4 van deel B, zijn van toepassing en hebben eveneens betrekking op de kosten voor de eventuele terbeschikkingstelling van een monteur-afsteller (cf. artikel IV.2). De in par. 1.1 en 1.2 hierboven bedoelde prijzen dienen aldus geen rekening te houden met deze kosten.

XV. Indiening van de inschrijvingen:

1. Franse taal. Te voorzien, 1 origineel en 4 kopieën, als dusdanig gemerkt.

2. Monsieur l'Ambassadeur de la République du Burundi, Square Marie-Louise 47, 1040 Bruxelles.

De inschrijvingen kunnen eveneens rechtstreeks worden overhandigd aan de heer Ambassadeur of zijn vertegenwoordiger vooraleer de vergadering waarop de offertes worden geopend door haar Voorzitter voor open wordt verklaard (cf. artikel XVI. hierboven).

3. „A n'ouvrir qu'en séance, réponse à l'appel d'offres n° 5/71/PLAN pour la fourniture de matériels destinés à l'équipement de la Rizerie de l'IMBO.”

4. Op 8 december 1972, om 17 uur plaatselijke tijd, voor de per post ingezonden offertes.
5. De samen met het materieel te leveren documentatie wordt door de „Annexe technique” bepaald. In zijn offerte dient de inschrijver zich uitdrukkelijk te verbinden het bedoelde documentatiemateriaal te leveren.

XVI. Opening van de offertes:

Te Brussel, op 11 december 1972, om 10 uur, plaatselijke tijd, in de kantoren van de Ambassade van de Republiek Burundi, Square Marie-Louise, 47.

XVIII. Betalingsschema:

3. Het in artikel 18.3 van deel B, vermelde percentage van 30 % wordt in twee gelijke tranches van 15 % gesplitst waarvan de betaling als volgt zal geschieden:
 - 15 % van het bedrag van de bestelling na kwantitatieve oplevering van de goederen op de plaats van bestemming (vgl. artikel IX en XII.2),
 - 15 % van het bedrag van de bestelling na technische oplevering van de goederen (complete voorlopige oplevering) (vgl. artikel XII.2).
5. Monsieur le Ministre des affaires étrangères, de la coopération et du plan, Direction générale, B.P. 224, Bujumbura (Burundi).

XIX. Betalingen:

De bepalingen van artikel 19 van deel B, zijn van toepassing met dien verstande dat de derde betaling zal worden verricht in twee tranches van 15 %, c.c.a. zoals bepaald in artikel XVIII.3.

1. Monsieur le Ministre des affaires étrangères, de la coopération et du plan, B.P. 224, Bujumbura (Burundi).
2. Directie van het Europees Ontwikkelingsfonds, Afdeling Financiële vraagstukken van het E.O.F., Wetstraat 200, B 1040 Brussel.
4. Monsieur le Contrôleur Délégué du Fonds européen de développement en république du Burundi, B.P. 103, Bujumbura (Burundi).

XX. Algemene voorwaarden:

- Décret du 25. 2. 1959,
- Arrêté royal du 26. 6. 1959 en bijlage.

XXI. Aanbestedingsstukken:

1. zelfde adressen als deze vermeld sub artikel I, litt. b), c) en d),
2. zelfde adres als dit vermeld sub artikel I, litt. a).

DEEL B

BEPALINGEN VAN ALGEMENE AARD

van de aanbestedingen van leveringen, gefinancierd door de Europese Economische Gemeenschap — Europees Ontwikkelingsfonds

1. Onderwerp

- 1.1 De aangeboden goederen moeten nieuw zijn. De kenmerken, vermeld in de beschrijving van de in het kader van de aanbesteding te leveren goederen, worden ter informatie gegeven.
- 1.2 Functioneel gelijkwaardige, gelijkaardige of superieure goederen, geschikt voor het gebruik onder tropische omstandigheden en het in het land van bestemming te verrichten werk mogen worden aangeboden.
- 1.3 Wat betreft de afmetingen mogen goederen, waarvan de afmetingen de vermelde zo dicht mogelijk benaderen, worden aangeboden.
- 1.4 Indien in artikel I.4 van deel A wordt bepaald dat de in het kader van de aanbesteding te leveren goederen moeten worden geleverd met reserveonderdelen, per artikel of voor het totaal der artikelen, waarvan de waarde wordt uitgedrukt in een percentage van de waarde van de eigenlijke levering, moet de inschrijver aan zijn aanbieding een lijst van deze reserveonderdelen toevoegen, opgesteld aan de hand van de opgedane ervaringen en rekening houdend met de plaats van gebruik.
- 1.5 De lijst van reserveonderdelen moet de eenheidsprijzen van deze onderdelen vermelden, berekend volgens het bepaalde sub 14 hierna. De administratie behoudt zich echter het recht voor de lijst van reserveonderdelen te wijzigen, binnen het raam van het hierboven vermelde percentage; deze wijzigingen zullen worden vermeld in de opdracht.
- 1.6 Voor zover niet anders bepaald in artikel I.6 van deel A moeten de reserveonderdelen gelijktijdig met de eigenlijke goederen worden geleverd.

2. Verdeling

- 2.1 Indien de levering in het kader van de aanbesteding niet in percelen is verdeeld, is (zijn) de gevraagde hoeveelheid (hoeveelheden) ondeelbaar. De inschrijver moet dus een prijs aanbieden voor het geheel van de vermelde hoeveelheid (hoeveelheden).

- 2.2 Indien de levering in percelen is verdeeld, zijn de bij elk perceel opgegeven hoeveelheden ondeelbaar. De inschrijver is dus verplicht in te schrijven voor het geheel van de bij het perceel vermelde hoeveelheid (hoeveelheden).

- 2.3 Aanbiedingen voor gedeelten van percelen zullen niet in aanmerking worden genomen.

- 2.4 Indien de levering in percelen is verdeeld, mag ingeschreven worden voor elk perceel afzonderlijk, voor verscheidene percelen of voor het geheel van de percelen.

3. Wijziging van de hoeveelheden

- 3.1 Indien de administratie zich het recht voorbehoudt, bij de bestelling, de voorziene hoeveelheden te wijzigen, worden de grenzen van deze wijzigingen bepaald in artikel III.1 van deel A.

- 3.2 In dit geval zijn de eenheidsprijzen van toepassing op de binnen de grenzen van deze wijzigingen bestelde hoeveelheden.

4. Garantie — Dienst na verkoop

- 4.1 De begunstigde moet voor de gebruikelijke handelsgaranties instaan gedurende een minimumtermijn, waarvan de duur is bepaald in artikel IV.1 van deel A. Deze termijn zal lopen vanaf de oplevering op de plaats van bestemming.

- 4.2 Tenzij anders bepaald in artikel IV.2 van deel A, dient de leverancier te beschikken over of hij dient zich te verbinden tot de instelling of het doen instellen van een dienst na verkoop in het land van bestemming van de goederen. Deze dienst moet het onderhoud en het herstel van de goederen, evenals een snelle herbevoorrading met vervangings- en reserveonderdelen garanderen.

5. Verpakking — Merken van de verpakking

De verpakking wordt eigendom van de Administratie.

6. Oorsprong

De aangeboden goederen moeten hun oorsprong hebben in een van de Lid-Staten of met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde staten, landen

en gebieden overzee. De oorsprong wordt bij invoer in het land van bestemming gewaarborgd door een certificaat van het model AY 1 of AB 1, afgegeven door de administratie der douane van het land van uitvoer van de goederen.

7. Munteenheden

De betalingen voor deze leveringen kunnen rechtstreeks geschieden in de munteenheden van het land waar de begunstigde is gevestigd of in de munteenheden van het land van de producent van de goederen.

8. Deelneming

8.1 De deelneming aan de inschrijving staat onder gelijke voorwaarden open voor alle onderdanen en rechtspersonen van de Lid-Staten of van de met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde staten, landen en gebieden overzee.

8.2 Wanneer feitelijke of wettelijke omstandigheden (b.v.: exclusieve vertegenwoordiging) de rechtstreekse deelneming van een of meer onderdanen van de Lid-Staten of geassocieerde staten overzee belemmeren, kunnen deze onderdanen bij wijze van uitzondering een uitdrukkelijke en speciale machtiging verlenen aan een correspondent ter plaatse, van ongeacht welke nationaliteit, om een inschrijving op te stellen en in te dienen, mits deze uitsluitend betrekking heeft op goederen die van oorsprong zijn uit de Lid-Staten of uit de met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde staten, landen en gebieden overzee.

9. Plaats van bestemming en leveringstermijn

9.1 De plaats van bestemming is bepaald in artikel IX.1 van deel A.

9.2 De leveringstermijn is vastgesteld in artikel IX.2 van deel A.

De leveringstermijn begint te lopen met ingang van de dag van de ontvangst van de bestelbrief.

Deze datum wordt geacht te zijn:

- de tweede dag na de dag van verzending (datum poststempel) indien de leverancier gevestigd is in de aanbestedende staat of het aanbestedende land of gebied,
- zeven kalenderdagen na de dag van verzending (datum poststempel) indien de leverancier gevestigd is buiten de aanbestedende staat of het aanbestedende land of gebied.

9.3 Indien afzonderlijke termijnen per perceel worden vastgesteld, worden deze termijnen in geval van toewijzing van meer dan één perceel aan een zelfde leverancier niet bij elkaar opgeteld. In dat geval loopt elke termijn van een perceel afzonderlijk.

10. Boete wegens te late oplevering

10.1 Indien de levering met meer dan 1 week vertraging geschiedt, zal per dag werkelijke vertraging een boete worden opgelegd overeenkomende met 1/1000 van de waarde van de niet binnen de gestelde termijn geleverde goederen.

10.2 Mocht echter blijken dat het ontbrekende deel een normaal gebruik van de totale levering niet mogelijk maakt, dan zal de boete worden berekend op het bedrag (totale waarde) van de levering.

10.3 De boeten zullen van de ingevolge het contract te betalen bedragen worden afgehouden.

11. Waarborg

Er is geen definitieve waarborgsom vereist.

12. Opleveringen

12.1 Indien het met de voorlopige en definitieve oplevering van de goederen belaste organisme niet bepaald is in artikel XII.1 van deel A, zal het in de bestelbrief worden kenbaar gemaakt. De Gemachtigd Controleur van het Europees Ontwikkelingsfonds is aanwezig bij de opleveringen.

12.2 De voorlopige oplevering zal zo snel mogelijk geschieden en binnen een termijn van maximum twee weken te rekenen vanaf de aanbieding van de goederen op de plaats van bestemming. De leverancier dient het met de oplevering belaste organisme in kennis te stellen van de datum waarop de goederen zullen aangeboden worden.

12.3 De definitieve oplevering zal geschieden na het verstrijken van de garantietermijn.

12.4 Van elke voorlopige en definitieve oplevering zal een proces-verbaal worden opgemaakt hetwelk recht geeft op de overeenkomende betaling.

12.5 Indien voor de te leveren goederen geen garantietermijn is bepaald, geldt de voorlopige oplevering eveneens als definitieve oplevering.

13. Geschillen

De bij de uitvoering van de bestelling (contract) gerezen geschillen zullen definitief worden geregeld volgens het Règlement de conciliation et d'arbitrage

van de Internationale Kamer van Koophandel door een of meer overeenkomstig genoemd Règlement aangestelde arbiters.

14. Berekening van de eenheidsprijzen

Met het oog op een nauwkeurig opmaken van de aanbidding, dient de berekening van de eenheidsprijzen te geschieden op basis van een met de diverse transportmiddelen gemakkelijk te bereiken plaats.

Om deze reden kunnen de plaats van bestemming en de voor het berekenen van de eenheidsprijzen aangegeven plaats, onderling verschillen.

14.1 Naar gelang de aangeboden goederen ter plaatse worden vervaardigd dan wel in de aanbestedende staat of het aanbestedende land of gebied moeten worden ingevoerd, zal de inschrijver de eenheidsprijzen (en globale prijzen) van zijn aanbidding dienen te berekenen op een der twee navolgende grondslagen:

14.1.1 Voor goederen vervaardigd in het aanbestedende land of in een land dat met dit land een douane-unie vormt, moeten de eenheidsprijzen en de globale prijzen van de inschrijving worden berekend voor levering op de plaats en onder de voorwaarden vermeld in artikel XIV.1.1 van deel A, met uitsluiting van de binnenlandse belastingen op de vervaardiging van de goederen.

14.1.2 Voor goederen die in het aanbestedende land moeten worden ingevoerd dienen de eenheidsprijzen en de globale prijzen te worden berekend voor levering op de plaats en onder de voorwaarden vermeld in artikel XIV.1.2 van deel A, met uitsluiting van alle rechten en heffingen op de invoer van de goederen.

14.2 De overeenkomstig een van deze beide bepalingen berekende eenheidsprijzen en globale prijzen zijn *bindend en kunnen niet worden herzien*.

14.3 Indien de gekozen inschrijving goederen bevat die ter plaatse worden vervaardigd (vgl. regel nr. 1), zal in de bestelbrief aan de opgegeven prijs het bedrag van de binnenlandse belastingen op de vervaardiging van de goederen worden toegevoegd.

Indien de gekozen inschrijving goederen bevat die moeten worden ingevoerd, geldt voor deze goederen vrijdom van rechten en heffingen bij de invoer. In de bestelbrief wordt vermeld welke formaliteiten moeten worden vervuld voor het verkrijgen van deze vrijstelling.

14.4 Indien de plaats of de voorwaarden voor de levering, vermeld in art. XIV.1.1 of XIV.1.2 van deel A met het oog op de vergelijking van de offerten, niet gelijk is aan de plaats van bestemming, vermeld in artikel IX.1 van deel A, geschiedt het vervoer van de goederen tot de plaats van bestemming voor rekening en onder verantwoordelijkheid van de leverancier. De vervoerkosten, alsmede de kosten in verband met het vervoer (met inbegrip van verzekering, transitkosten, enz.) moeten door de leverancier worden vereffend. Deze kosten worden op vertoon van bewijsstukken vergoed na oplevering van de goederen op de plaats van bestemming.

14.5 De opdracht (of de bestelbrief) is vrijgesteld van zegel- en registratierechten.

15. Indiening van de inschrijvingen

15.1 De aanbiddingen moeten op ongezegeld papier worden opgesteld in de in artikel XV.1 van deel A vermelde taal.

15.2 Zij moeten aangetekend, in een gesloten enveloppe, worden gezonden aan het in artikel XV.2 van deel A opgegeven adres.

15.3 Bovendien dient in de linkerbovenhoek van de enveloppe, in het rood, de in artikel XV.3 van deel A vermelde tekst te worden aangebracht.

15.4 De inschrijvingen moeten uiterlijk op de datum en het uur vermeld in artikel XV.4 van deel A op het in artikel 15.2 hierboven bedoelde adres zijn binnengekomen.

15.5 Inhoud van de buitenste enveloppe

De in artikel 15.2 hierboven vermelde buitenste enveloppe moet in een binnen-enveloppe de volgende stukken bevatten, in tweevoud:

15.5.1 Een bewijs, opgemaakt conform de ter zake geldende nationale wetgeving, waaruit blijkt dat de inschrijver onderdaan is van een van de Lid-Staten of van een der met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde staten, landen en gebieden overzee.

15.5.2 Een verklaring van de inschrijver waarbij hij bevestigt dat de aangeboden goederen hun oorsprong hebben in de Lid-Staten of in de met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde staten, landen en gebieden overzee; het land van oorsprong dient te zijn vermeld.

15.5.3 Indien zulks voorzien is in artikel I.4 van deel A, de lijst van reserveonderdelen met eenheidsprijzen.

15.5.4 Indien niet anders bepaald in artikel IV.2 van deel A, een verklaring waarbij de leverancier zich verbindt een dienst na verkoop en een reparatiedienst te verzekeren met een eventuele omschrijving van de daartoe getroffen voorzieningen (plaatselijk agentschap, enz.).

15.5.5 Eventueel de uitvoerige beschrijving van de aangeboden goederen, d.w.z. alle inlichtingen welke de beoordeling ervan mogelijk maken zoals weerstand van de goederen tegen de tropische omstandigheden en dito wegen, werking, capaciteiten, kostprijs voor onderhoud, verbruik, brandstof,-levensduur, enz. alsmede andere inlichtingen welke eventueel worden voorgeschreven in artikel XV.5.5. van deel A.

15.5.6 Eventueel een opgave van de aanvullende garanties: duur, draagwijdte, enz.

15.5.7 De eigenlijke prijsaanbieding.

Deze prijsaanbieding — eenheidsprijzen en globale prijzen — moet betrekking hebben op goederen die aan de hierboven gestelde bepalingen beantwoorden en moet strikt in overeenstemming zijn met de in de delen A en B van de aanbesteding vermelde eisen. Met name dient rekening te worden gehouden met de bepalingen betreffende de berekening der prijzen (vgl. artikel XIV en 14 van respectievelijk deel A en B van de aanbesteding) en de betalingsvoorwaarden (vgl. artikel 18 hierna).

15.6 Munt — Bindend karakter van de aanbidding

15.6.1 Naar keuze kan ingeschreven worden in hetzij de munteenheid van het land waar de inschrijver of de producent gevestigd is, hetzij de munt van het land dat de aanbesteding uitschrijft.

Om een vergelijking van de inschrijvingen mogelijk te maken, zullen de omrekeningen in de munt van het land dat de aanbesteding uitschrijft geschieden door toedoen van de commissie, welke is belast met de opening van de inschrijvingen op basis van de aan het Internationaal Monetair Fonds opgegeven pariteitskoers (bij gebreke van voornoemde pariteitskoers, op basis van de referentiekoeers gebruikt bij officiële transfers) geldig op de eerste werkdag van de maand welke voorafgaat aan die waarin de indiening van de inschrijvingen moet plaatsvinden.

De in dit verband van toepassing zijnde pariteiten en koersen zijn die, gepubliceerd in de eerste editie C van elke maand van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

15.6.2 De gegadigde dient in zijn aanbieding op te geven op welke bankrekening of postchequerekening betalingen moeten worden overgemaakt.

15.6.3 De inschrijver blijft door zijn aanbieding gebonden voor een periode van 60 dagen, te rekenen vanaf de uiterste datum vastgesteld voor de indiening van de inschrijvingen.

16. Opening van de inschrijvingen

De inschrijvingen zullen door een daartoe aangestelde commissie worden geopend op de onder artikel XVI van deel A van de aanbesteding vermelde datum.

Inschrijvingen welke niet conform zijn aan alle bepalingen van de onderhavige tekst zullen niet in beschouwing worden genomen. Aan de mededingers zal geen enkele mededeling worden gedaan over de inhoud van de ontvangen aanbiedingen.

17. Bestellingen

De begunstigde inschrijver(s) zal (zullen) eventueel per telegram ingelicht worden en zal (zullen) naderhand op basis van de in aanmerking genomen aanbidding en de voorwaarden van de aanbesteding opgestelde bestelbrieven ontvangen. De bestellingen zullen geschieden in dezelfde munteenheid als de inschrijving. De bestelbrieven vervangen de gebruikelijke contracten.

18. Betalingsschema

De betalingen zullen in de hieronder omschreven termijnen geschieden:

18.1 30 % van het bedrag van de bestelling, als voorschot, op het ogenblik van de officiële bestelling, na het stellen van een persoonlijke en hoofdelijke waarborg, ter garantie dat het bedrag van dit voorschot ten volle zal worden terugbetaald; deze waarborg zal gerestitueerd worden na de voorlopige oplevering.

18.2 30 % van het bedrag van de bestelling tegen overlegging van een bewijs waaruit blijkt dat de goederen verzonden werden en na het stellen van een persoonlijke en hoofdelijke waarborg ter garantie dat het bedrag van dit tweede voorschot ten volle zal worden terugbetaald; deze waarborg zal eveneens worden gerestitueerd na de voorlopige oplevering.

- 18.3 30 % van het bedrag van de bestelling na voorlopige oplevering van de goederen, vastgesteld per proces-verbaal, op de voor de levering bepaalde plaats (vgl. artikel IX.1).
- 18.4 10 % van het bedrag van de bestelling als saldo, bij het verstrijken van de garantietermijn en na de definitieve oplevering, vastgesteld per proces-verbaal.
- Deze garantie-inhouding kan worden vervangen door een persoonlijke en hoofdelijke waarborg, die de terugbetaling van het bedrag van deze garantie-inhouding ten volle garandeert. Deze waarborg zal worden gerestitueerd na de definitieve oplevering vastgesteld per proces-verbaal.
- 18.5 De persoonlijke en hoofdelijke waarborg moet worden gesteld conform het bij deel B gevoegde model en ten gunste van de in artikel XVIII.5 van deel A genoemde overheid (medecontracterend). Deze waarborg kan worden verstrekt door elke in een geassocieerde staat of geassocieerd land of in een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap gevestigde instelling die tot het afgeven van dergelijke garanties gemachtigd is door de autoriteiten onder toezicht waarvan zij haar werkzaamheden verricht.
- 18.6 Bij aflevering in delen zullen de betalingen van 30 % respectievelijk verschuldigd:
- bij overlegging van het bewijs van verzending,
 - na de voorlopige oplevering van de goederen,
- niet worden berekend op basis van het totale bedrag van de bestelling maar op grond van de waarde van de werkelijk verzonden en opgeleverde goederen.
- 18.7 Voor goederen die ter plaatse worden vervaardigd (vgl. artikel 14.1.1 hierboven) zullen de sub 18.2 en 18.3 hierboven vermelde betalingen worden samengevoegd; de betaling in één keer van deze beide gedeelten is verschuldigd na de voorlopige oplevering, vastgesteld per proces-verbaal.
- 18.8 Voor goederen waarvoor geen garantietermijn geldt, worden de sub 18.3 en 18.4 vermelde betalingen samengevoegd: de betaling in één keer van deze beide gedeelten is verschuldigd na de door middel van een proces-verbaal vastgestelde voorlopige oplevering die tevens geldt als definitieve oplevering.
19. Betalingen
- Ten einde de buiten het land, dat de aanbesteding uitschrijft, te verrichten betalingen te bespoedigen, zullen de firma's die in toepassing van artikel 15.6.1 hierboven hun facturen stellen in de munt van een van de E.E.G.-landen, voor de eerste twee termijnen rechtstreeks worden betaald door de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
- 19.1 Voor de aanbiedingen, gesteld in de munt van het land dat de aanbesteding uitschrijft of in de munt van een ander geassocieerd land of gebied overzee, zullen de vier betalingstermijnen worden geordonnanceerd door de in artikel XIX.1 van deel A vermelde overheid en betaald door de betalingsgemachtigde van het Europees Ontwikkelingsfonds, door toedoen van zijn agentschap gevestigd in het land dat de aanbesteding uitschrijft.
- 19.2 Voor de in de munt van een Lid-Staat van de E.E.G. gestelde aanbiedingen zullen de eerste en de tweede betaling worden geordonnanceerd en uitgevoerd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directie van het Europees Ontwikkelingsfonds, Financiële afdeling, waarvan het adres vermeld staat in artikel XIX.2 van deel A.
- De betaling van het saldo zal worden geordonnanceerd door de in artikel XIX.1 van deel A genoemde overheid en verricht door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directie van het Europees Ontwikkelingsfonds, Financiële afdeling.
- 19.3 Om betalingen te verkrijgen dient de titularis van het contract (bestelbrief) of zijn vertegenwoordiger facturen in te dienen in 5 exemplaren, bij de overheid die de betalingen ordonnanceert (zie artikel 19.1 en 19.2). Bij deze facturen dienen de navolgende documenten te worden gevoegd:
- 19.3.1 Voor de eerste betaling van 30 %, bij de facturen, twee fotocopieën van de bestelbrief en de waarborg in origineel en fotocopie.
- 19.3.2 Voor de tweede betaling van 30 %, bij de facturen, twee fotocopieën van het bewijs waaruit de verzending van de goederen blijkt evenals de waarborg in origineel en fotocopie.
- 19.3.3 Voor de derde betaling van 30 %, de facturen.
- 19.3.4 Voor de vierde betaling van 10 %, de facturen en in voorkomend geval, de waarborg, in origineel en fotocopie, vermeld in artikel 18.4 hierboven.
- 19.4 Telkens wanneer facturen worden ingediend bij de overheid van het land dat de aanbesteding uitschrijft, dient de begunstigde de Gemachtigd Controleur van het Europees Ontwikkelingsfonds daarvan in kennis te stellen door toezending van een kopie van de briefwisseling. Het adres van de Gemachtigd Controleur van het Europees Ontwikkelingsfonds is vermeld in artikel XIX.4 van deel A.

20. Algemene voorwaarden

Voor al dat niet in strijd is met de bepalingen van de aanbesteding — delen A en B — wordt de uitvoering van de bestellingen geregeld door de in artikel XX van deel A van de aanbesteding vermelde verordeningen en besluiten.

21. Aanbestedingsdocumenten

De tekst van de aanbesteding kan worden verkregen:

21.1 In de vier officiële talen van de Europese Gemeenschappen:

- op het adres of de adressen genoemd onder artikel XXI.1 van deel A;

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal voor Ontwikkelingshulp, Wetstraat 200, B 1040 Brussel;

— De Voorlichtingsdiensten van de Europese Gemeenschappen te:

D 53 Bonn, Zitelmannstraße 22,

Den Haag, Alexander Gogelweg 22,

Luxemburg, Europees Centrum — Kirchberg,

F 75 Parijs 16^e, 61, rue des Belles-Feuilles,

I 00187 Rome, Via Poli 29.

21.2 In de officiële taal van het aanbestedende land op het adres of de adressen vermeld in artikel XXI.2 van deel A.

BIJLAGE

MODEL BORGSTELLINGSFORMULIER

(Art. 18.5) op te stellen in de taal van het land dat de aanbesteding uitschrijft.

Ondergetekende (naam en adres van de borg)

bij deze handelend (naam van de persoon (personen) die de borg vertegenwoordigt (vertegenwoordigen))

verklaart zich persoonlijk en hoofdelijk borg te stellen ten gunste van (naam en adres van de titularis van het contract)

ten overstaan van (naam en adres van de co-contractant)

voor een bedrag van (bedrag uit te drukken in dezelfde muntsoort als die voorzien voor de betaling van het contract).

Dit bedrag komt overeen met:

- het percentage van de contractuele som, opeisbaar bij de bestelling,
- het percentage van de contractuele som, opeisbaar tegen overlegging van het document waaruit de verwachting van de goederen blijkt,
- de ingehouden garantiesom.

(De niet voor de borg in aanmerking komende gevallen schrappen.)

Wij hebben goede nota genomen van de bepalingen van het contract m.b.t. het opheffen van de borgstelling na:

- eerste oplevering van de goederen voor wat betreft de borgstelling voor de bij het eerste (tweede) hierbovenstaande streepje vermelde betaling;
- eindoplevering van de goederen voor wat betreft de borgstelling ter vervanging van de garantie-inhouding, vermeld bij het derde hierbovenstaande streepje.

(Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.)

Bericht van aanbesteding nr. 1045, uitgeschreven door de Democratische Republiek Somalia (Ministero dei lavori pubblici) voor een project gefinancierd door de Europese Economische Gemeenschap — Europees Ontwikkelingsfonds

Project nr.: 211.016.06

Financieringsovereenkomst nr.: 309/SO

Object:

Levering van wegebouwmaterieel voor het onderhoud van het wegennet van de Democratische Republiek Somalia. Het materieel is verdeeld over de navolgende percelen:

Perceel 1:

1 vrachtwagen met kipbak, nuttig laadvermogen van minimum 8 ton, minimum 170 pk, dieselmotor;

Perceel 2:

3 bestelwagens, 3—4 personen en 900 kg nuttig laadvermogen, minimum 75 pk, benzine- of dieselmotor;

Perceel 3:

1 zelfaangedreven bandenwals, 11 ton, minimum 80 pk;

Perceel 4:

1 aanhangwagen voor het transport van zwaar materieel, 24 ton, 2 of meerdere assen;

Perceel 5:

2 laadschoppen-graafmachines van 1,5 m³, op banden, 100 pk, dieselmotor;

Perceel 6:

1 tankwagen voor het vervoer van water, capaciteit 10 000 liter minimum, minimum 170 pk, dieselmotor;

Perceel 7:

2 trilmotoren te trekken door rupstrekker, minimum-leeggewicht van 6 ton, motor minimum 60 pk;

Perceel 8:

2 tandemwalsen, minimum 45 pk, dieselmotor, minimum-leeggewicht van 10 ton;

Perceel 9:

1 tankwagen voor het verspreiden van bitumen, capaciteit van minimum 6 500 liter, minimum 170 pk, dieselmotor;

Perceel 10:

1 motorscraper-laadmachine op 2 assen, dieselmotor, minimum 150 pk;

Perceel 11:

1 bus, minimum aantal plaatsen: 10, minimum 60 pk, benzinemotor, nuttig laadvermogen 900 kg.

Betaling:

De inschrijvers wordt medegedeeld dat de m.b.t. onderhavige levering te verrichten betalingen, rechtstreeks kunnen geschieden in de munteenheid van het land waar de begunstigde is gevestigd of in de munteenheid van het land van de producent van de goederen.

Leveringstermijn:

4 maanden. Bij gunning van meer percelen aan een zelfde inschrijver mogen de leveringstermijnen niet worden samengevoegd.

Plaats van levering:

magazijnen en opslagplaatsen van het „Ministero dei lavori pubblici” te Mogadiscio.

Indiening en opening van de inschrijvingen:

De in de Italiaanse en Engelse taal gestelde inschrijvingen dienen uiterlijk op 10 december 1972, om 10 uur plaatselijke tijd, per aangetekende verzending met ontvangstbevestiging te zijn binnengekomen of tegen ontvangstbewijs te zijn afgegeven bij:

Sig. Direttore generale — Ministero LL.PP. della Repubblica Democratica Somalia, Mogadiscio.

De opening van de inschrijvingen zal plaatsvinden op 11 december 1972, om 10 uur plaatselijke tijd, in de kantoren van het „Ministero dei lavori pubblici” te Mogadiscio.

Geldigheid van de inschrijvingen:

De inschrijvers blijven door hun inschrijving gebonden gedurende een termijn van 2 (twee) maanden te rekenen vanaf de uiterste datum vastgesteld voor de ontvangst van de inschrijvingen.

Aankoop van het bestek:

Het in het Italiaans of Engels gestelde bestek kan worden aangevraagd bij: Sig. Direttore generale, Ministero LL.PP. della Repubblica Democratica Somala, Mogadiscio en worden verkregen tegen de prijs van 300 Somalo's of 140 DM, 1 950 Bfr., 1 950 Lfr., 225 FF, 25 200 It. Lire, 140 Fl, betaalbaar per bij de aanvraag te voegen bankcheque gesteld op naam van: Sig. Direttore generale — Ministero LL.PP. della Repubblica Democratica Somala, Mogadiscio.

De voor de aankoop van het bestek bestemde cheque moet getrokken zijn door een bank op een andere bank ten gunste van de verkoper van het bestek.

Toezending van het bestek:

Na ontvangst van de aanvraag en van de cheque zal het bestek, franco bestemming en op de snelste wijze, aan de aanvrager worden toegezonden.

Het bestek ligt ter inzage bij:

1. Sig. Direttore generale, Ministero dei lavori pubblici della Repubblica Democratica Somala, Mogadiscio;
2. Ambasciata della Repubblica Democratica Somala, Avenue Brugmann, 29b, B 1060 Bruxelles;

3. Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal voor Ontwikkelingshulp, Wetstraat 200, B 1040 Brussel;
4. Voorlichtingsdiensten van de Europese Gemeenschappen te:
D 53 Bonn, Zitelmannstraße 22,
Den Haag, Alexander Gogelweg 22,
Luxemburg, Europees Centrum, Kirchberg,
F 75782 Parijs Cedex 16^e, rue des Belles-Feuilles 61,
I 00187 Rome, Via Poli 29;
5. Camera di Commercio e Industria della Somalia, Mogadiscio.

Aanvullende inlichtingen:

Sig. Direttore generale — Ministero LL.PP. della Repubblica Democratica Somala, Mogadiscio.

Deelneming:

De deelneming aan de inschrijving staat onder gelijke voorwaarden open voor alle onderdanen en rechtspersonen van de Lid-Staten en van de landen, staten of gebieden overzee geassocieerd met de Europese Economische Gemeenschap.

Zaak 46/72: Beroep, op 11 juli 1972 ingesteld door Y tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
Zaak 47/72: Beroep, op 11 juli 1972 ingesteld door N. di Pillo tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
Zaak 48/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van de Rechtbank van Koophandel (3e kamer) te Luik, in het geding N.V. Brasserie de Haecht tegen O. Wilkin en M. Janssen	25
Zaak 49/72: Beroep, op 14 juli 1972 ingesteld door Z tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
Zaak 50/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Finanzgericht Berlin van 4 juli 1972 in het geding Carlheinz Lensing Kaffee-Tee-Import KG tegen Hauptzollamt Berlin-Packhof	26
Zaak 51/72: Beroep, op 17 juli 1972 ingesteld door mevrouw M. Noe-Danwerth tegen het Europese Parlement	27
Zaak 52/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij het Hessische Verwaltungsgerichtshof van 28 juni 1972 in het geding Walzenmühle Magstadt Karl-Heinz Kienle tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel	28
Zaak 53/72: Beroep, op 25 juli 1972 ingesteld door P. Guillot tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
Zaak 54/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan door de rechtbank te Biella op 31 juli 1972 in het geding F.O.R. (Fonderie Officine Riunite) te Biella tegen VKS (Vereinigde Kammgarn-Spinnereien) te Delmenhorst en het Finanzgericht te Bentheim	29
Zaak 55/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Hessische Finanzgericht van 28 juni 1972 in het geding Firma Gesellschaft für Getreidehandel AG tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel	30
Zaak 56/72: Beroep, op 3 augustus 1972 ingesteld door Godelieve Goeth-van der Schueren tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
Zaak 57/72: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van het Hessische Verwaltungsgerichtshof van 21 juli 1972 in het geding Firma Westzucker GmbH tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker	30
Zaak 58/72: Beroep, op 16 augustus 1972 ingesteld door Letizia Perinciolo tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen	31
Zaak 59/72: Beroep, op 24 augustus 1972 door de Firma Wünsche Handelsgesellschaft ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
Zaak 60/72: Beroep, op 28 augustus 1972 ingesteld door mejuffrouw A. M. Campo-grande tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
Doorhaling van zaak 91/71	32

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

Commissie

Bericht van aanbesteding nr. 1044, uitgeschreven door de Republiek Burundi voor een project gefinancierd door de E.E.G. — E.O.F.	33
Bericht van aanbesteding nr. 1045, uitgeschreven door de Democratische Republiek Somalia (Ministero dei lavori pubblici) voor een project gefinancierd door de E.E.G. — E.O.F.	42

